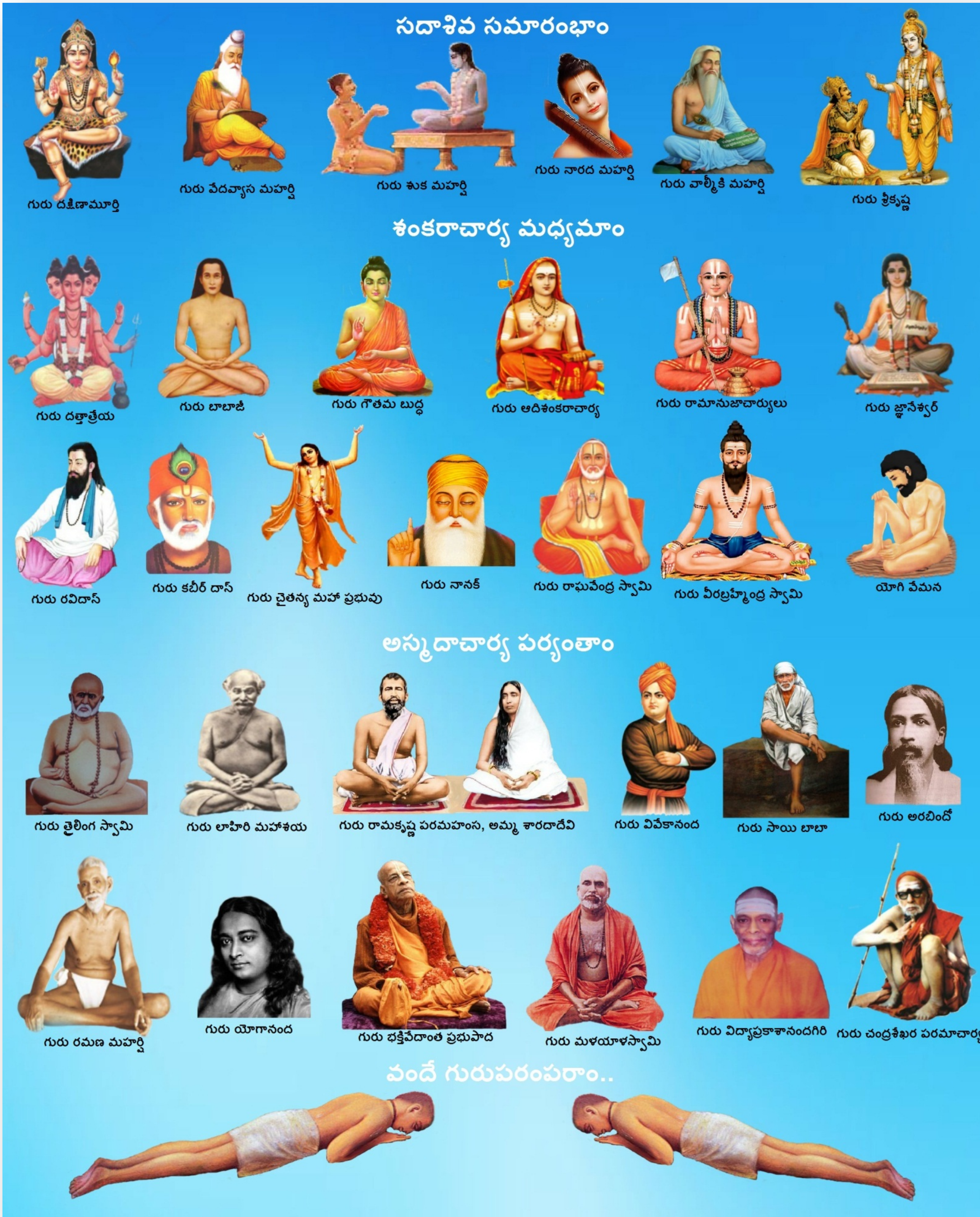
జ్ఞాన యోగం

విచారణ

రామ తీర్ధ స్వామి-బ్రహ్మ జ్ఞానోద్బోధనలు-3

సదాశివ సమారంభాం
గురు దక్షిణామూర్తి
గురు వేదవ్యాస మహర్షి
గురు శుక మహర్షి
గురు నారద మహర్షి
గురు వాల్మీకి మహర్షి
గురు శ్రీకృష్ణ
శంకరాచార్య మధ్యమాం
గురు దత్తాత్రేయ
గురు బాబాజీ
గురు గౌతమ బుద్ధ
గురు ఆదిశంకరాచార్య
గురు రామానుజాచార్యులు
గురు జ్ఞానేశ్వర్
గురు రవిదాస్
గురు కబీర్ దాస్
గురు చైతన్య మహా ప్రభువు
గురు నానక్
గురు రాఘవేంద్ర స్వామి
గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి
యోగి వేమన
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
గురు త్రైలింగ స్వామి
గురు లాహిరి మహాశయ
గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి
గురు వివేకానంద
గురు సాయి బాబా
గురు అరబిందో
గురు రమణ మహర్షి
గురు యోగానంద
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద
గురు మళయాళస్వామి
గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి
గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య
వందే గురుపరంపరాం..

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రైటూరు గ్రంథమండలి, తణుకు.

రామతీర్థస్వామి

బ్రహ్మజ్ఞానోద్బోధనలు,

మూడవ వాల్యూము

1000 ప్రతులు.

తణుకు

శారదా ముద్రాక్షరశాల

1942.

పల్లెటూరు గ్రంథ౦

రా జ పో

శ్రీ శ్రీ విక్రమదేవవర్మ మహారాజులు
చింతలపాటి మూర్తిరాజుగారు,
యర్రమిల్లి నారాయణమూర్తి

ప్ర ధా న పో ష కు లు

బెజవాడ రామచంద్రారెడ్డిగారు, బుచి
దేవులపల్లి సోమయ్యగారు, ఆకిరిపల్లి.
అద్దేపల్లి సత్యనారాయణమూర్తిగారు,
జవ్వాది లక్ష్మయ్యగారు, పెనుగొండ.
గొట్టుముక్కల సుబ్బరాజుగారు, రేలం
పెన్మెత్స రాజంరాజుగారు, రేలంగి.
భూపతిరాజు సుబ్బరాజుగారు, వేండ్ర.
చాడ నారాయణమూర్తిగారు, తొండం,
చాడ మంగయ్యసోదరులు, తొండంగి.

పో ష కు లు.

తుమ్మలపల్లి వీరభద్రరావుగారు, పిప్పర.
డాక్టరు తేతలి సత్యనారాయణగారు గూ
కళ్ళ చిట్టిఅబ్బాయినాయుడుగారు, పూళ్ళ
తటవర్తి కృష్ణమూర్తిగారు, భీమవరం.
యర్రమిల్లి మంగయ్యపంతులుగారు, బం

రామతీర్థస్వామి.

బ్రహ్మజ్ఞానోద్బోధములు.

మతముయొక్క పరమావధి

మతముయొక్క పరమావధి యెద్ది? దానిని హైందవు లెట్లు సాధింప యత్నించుచున్నారు? వారి సిద్ధాంతప్రకారము ప్రతివాడును (పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతము) భగవంతుడే! ప్రతివాడును అఖండపవిత్రుడే! అనాసక్తుడే! పరమానందకందము! ప్రతివాడును భగవంతుడు; అతనిలోనే విశ్వమంతయు నుండును. అయినచో ప్రజలేల బాధపడుచుందురు? అఖండసచ్చిదానందము తమలో లేకపోవుటచేగాని, యీయమూల్యమణి తమయందున్నట్లెఱిగియుండకపోవుటచేగాని వారెవ డట్లు బాధపడుటలేదు. వారి యజ్ఞానమే రహస్యమును గుర్తెఱుంగ పోవుటే యీయనర్థముల కెల్ల కారణమగుచున్నది. సత్యమును గ్రహింపజాలకుండుట; యదార్థమైన యంశము

మననుభవింపజాలకుందురు; యిదియే మహనీయుడగు
తత్త్వమును తెలుపు చేమాటప్పుడు యెక్కిరమావధి. మన
వేషమును తీసివేయుటయే మతప్రయోజనము. స్వారాత్మ
రాధనముచే, మన స్వహస్తములతో, మంత్రవర్గములచే మనమేము
లోనున్న యమూల్యములగు సన్నిధిని మన్నించుదురము
దౌర్భాగ్యులవలె వాపోవుచున్నారము. ఎమర్సను చెప్పి
నట్లు "ఎన్నితినాకును మూర్ఖులగో ... తరించిన భగ
వంతుడే!"

అన్నిమతములును మనల నావరించియున్న మాయను
నిర్వీర్యము చేయుటకును, చీల్చివేయుటకును ప్రయత్నించుచుండెను.
ఇందులో కొన్నిమతములు లేమాయనుయున్న ... కొంచెము చేయుచు
మించుగా లేనట్లు చేయగలిగెను. కొన్నిటికి కించిత్తైనజయము
చేకూరలేదు. కాని ఉన్నతమతములలోను నిజతత్త్వమును గ్ర
హించిన బ్రహ్మజ్ఞానులు లేకపోలేదు. ఉన్నతతత్త్వజ్ఞలే తెంచి
నపుడే మాయయను తెర యొంతదట్టముగానున్నను కొంతకా
లము తొలగింపబడెను; అప్పుడే తెలియుచున్న తత్త్వము
ద్యోతకమగును. మీకొక ఉదాహరణమును చూపుచున్నా
ను. ఇదిగో యిది యొక తెరచేరికి మడతలుగల యొక జేబురు
మాలును మీకంటికి కొప్పముగా పెట్టుచున్నాను. దీనిని మీరు
తొలగిసివేసి నన్ను చూడవచ్చును. కాని యిది మరల మీకు ...

వచ్చుచున్నను. ఇందులో నొక సూక్ష్మతెర తీసివేసెదను. ఈ తెర
తొలగించిన ఫలము వినఁగలరు. ఇంతకు మున్ను మిమ్ములను భ్రమింపఁజేయు
తెరమాటున నుంచినాను. ఇప్పుడు దానిని తీసివేసి తప్పించి చూపించ
వచ్చును. కాని యది మీకు తెలియుటకు నా కభ్యంతరము
లేదు. తెర వెనుకనే యున్న చిత్పదార్థమును విరాడ్వస్తువును
అవ్యయమైన పరమాత్మను మీరు చూడవచ్చును. తెర యున్నను
లేనంతవఱకు పలుచగా నేయుండినది. మన మొక్కసారి తెరను
చూచుకొనవచ్చును. ఇప్పుడు కూడా దానిని దాచిపుచ్చవచ్చును
తెర చాల పలుచగాను మీ చూపుట కేవలము భ్రాంతి మాత్రమును
కల్పించునప్పటికి తెర యొక్క ప్రభావముగా అదియున్నను మనము
బ్రహ్మానందము ననుభవింపము; మనము భగవంతుని ముఖా
ముఖముగా చూడము. మనము భగవంతుని కనము. అప్పుడే
ప్రకాశించుచుండెడియు తానయుండు సచ్చిదానందమున
నిత్యపరిపూర్ణుఁడు; పూర్ణుని భగవంతుఁడు నిర్వికారుఁడు. అజ్ఞానమును
తెరను (మాయను) ఆరోపించుచు చేసి, లేని దాని వలెనే చేసి,
తెలియరానివి లేనియు నాధారపదార్థములవలె చేసి సాధించుట
లోనే హిందూ వేదాంతము యొక్క గొప్పతనమంతయు కలదు.
సర్వసంగములను విడిచియున్నను జ్ఞాని నిది బ్రహ్మానందమున
నోలలాడించగలదు ఆపదలప్పుడు మనశ్శాంతి, ధ్యాన, కీర్తనాదు
లతో సంయోగమున్నంత కాలమే మనము చెదిరినవారైన
ని యజ్ఞానమును తెరను లేకుండ చేసికొనగలుగుచున్నారు.

హిందూ వేదాంతికూడ నిట్లే బ్రహ్మానందమును గనుచున్నాడు. కాని యాతడట్టి సమాధ్యవస్థలలోనేగాక "దట్టమైన మాయ తెరలను కల్పించు నామరూపముల నసాధ్యమగు నిత్యకర్మకలాప మందుగూడ దివ్యదృష్టిచే యనుభవింపగలుగుచున్నాడు.

ఈప్రపంచములోనున్న మతము లన్నిటిని మనము మూడు తరగతులుగా విభజింపవచ్చును. ఏమతమైనను యీ తరగతులలో నొకతరగతికివచ్చి తీరవలెను. 'తస్యైవాహం.' 'తవైవాహం' 'త్వమేవాహం' నే నాపరాత్పరునివాడనే! నే నతనివాడనే! అనునది మొదటితరగతికి చెందియున్నది. ఈ మతములో తెరచాల దట్టముగానున్నది 'తవైవాహం' నేను నీవాడనే! అనునది రెండవతరగతిలోని మతము. ఈరెండు తరగతులకును చెందు మతములలోను, సిద్ధాంతములలోను గల భేదమును చూచితిరా! మొదటితరగతి మతములోని భక్తుడు భగవంతుడు తనకు దూరముగానున్నట్లును, యెక్కడో యున్నట్లును, సమీపమున లేనట్లును, తనకు కానిపింపకుండ నట్లును భావించును; కనుక నే నతడు నేనతనివాడనే యని యుత్తమపురుషను (ఎదర లేనివానిని తెలుపునది) ప్రయోగించుచున్నాడు. ఇదియే మతమునకు ప్రథమావస్థ; ఇది మతాభినివేశతత్పరులగు మతశిశువులకు మాతృస్తన్యమువంటిది, మొట్టమొదట నిట్టి మాతృస్తన్యము నాస్వాదింపని యేమానవుడును మతములో నభివృద్ధిని గాంచజాలడు.

"నే నతని వాడనే!" ఆహా! దీనినైనను సంపూర్ణముగా గ్రహించిన మానవునకిది యమృతపానీయము కాదా! అతడు ప్రాతఃకాలమున లేచి "అపరాత్పరుడు నన్ను సుప్రోత్థితుని గావించినాడు;" అని తనయుద్యోగధర్మ నిర్వహణమునకు గడంగుచు "అపరాత్పరుని యాజ్ఞలచేతను శిరసావహించు చున్నాను. ఈవిశ్వమునంతయు పాలించునతడతడే! ఈవిశ్వమం తయు నతనిదే! నాగృహమును, నాధనమును, నాస్నేహితులు నాసర్వస్వమును అతనివే! అవి నాకతనిచేతనే ప్రసాదింపబడి నవి. జగత్పతియు నతనినమస్కారమే!" అనుచు తనప్రపంచకే ళిని నీరంధ్ర జన్మాంతరముగా నిర్వహించును నీభూతలమును స్వర్గతలముగా మార్చివేయుటలేదా! అతనికి సంపూర్ణవిశ్వా సము, భక్తి, శ్రద్ధయుండి తనసర్వస్వమును, జగత్తంతయును, తానును పాంగమేశ్వరునివారమే యని హృదయాంతరాళము న గ్రహియుగ్రహింపగలిగి యట్లనుభవింపగలిగినవో నీభావమే యఖండయాథార్థ్య సచ్చిదానందమును చేకూర్చును. దీనిగ్రహించి యనుభవింపగలిగినపుడిది యమృతఘుటికయే యగును; కాని సిద్ధాంతములలో నిది మొట్టమొదటిదిమాత్ర మే యగుచున్నది.

'త్వమేవాహం' 'నేనతనివాడనే' యను రెండవసిద్ధాం తములనుడొకనితోపోల్చిచూతము! మొదటిది మధురముగాను న్నది. కాని యిదియంతకంటెను మధురముగానున్నది. కా

దటిదిచెరకురసము; ఇది కేవలము బెల్లమే! ఈభేదము మీకు కాన్పించుచునేయున్నది. దట్టముగానున్న తెర మరింతపలుచన చేయబడినది. 'నేననీవాఁడనే' అను దానిలో మనము భగవంతుని యొక్కడో యున్నవానివలె చూచుటలేదు; దగ్గరలేని వానివలె, తెరచాటున దూరముగానున్నవానివలె యుత్తమ పురుషుని పరిమోగించుటలేదు! అతఁడు మన కెదురుపడినాఁడు. అతనికి మనకు ముఖాముఖీసంభాషణ జరుగుచున్నది అతఁడు మనకు చాలసమీపమునకువచ్చినాఁడు; మనచెంతనే, అంతకంతకు సమీపించుచు, చూపులో చూపు కలుపుచున్నాఁడు! ఇది మొదటి సిద్ధాంతముకన్న గొప్పది. కానియిందులో గొప్ప ప్రమాదకము కలదు. చాలమందియీసిద్ధాంతమునువిశ్వసించి భగవంతునిసమీపించినట్లు భావించుచుందురు; కానివారికా యద్వైతతత్పరత, యఖండమైన యాత్మవిశ్వాసము కొఱవడి యుండును. పూర్ణమైన విశ్వాసమునుండి మొదటియవస్థలో నున్నను మధ్యనున్న తెర యొంతదట్టముగానున్నను నది త్రోసి వేయబడుచున్నది. "నేనతనివాఁడనే' యను భావము హృదయాంతరాళమునుండి పొంగిపొరలుచు ప్రతిరోమకూపమును, ప్రతి రక్తబిందువును, ప్రతినాళము నాపాదమస్తకము నీయనన్యభక్తితోఁ, నీ యసామాన్యవిశ్వాస తత్పరతలతో ప్రతిధ్వనించు నెడల మాయమాయమయి తన్నుతానే మరచిపోయి యాభగవంతునిలో, నీవిశ్వములో లీనమగును. అతఁడునిర్వ

డగును. భగవంతుఁడే యగును. కాని యొక్కొకప్పుడు 'నేను నీవాఁడనే' యను రెండవ సిద్ధాంతములో విశ్వాసముగల వాఁడా పరిపూర్ణవిశ్వాసము లేకపోవుటచే సిద్ధాంతము గొప్పదైనను యీభగవద్దర్శనానందాబ్ధినోలలాడ జాలఁడు. కాని యాతృష్ణను, ఆతత్పరతను, ఆపరవశతను యీ రెండవ సిద్ధాంతముతోఁ గూడ జేర్చుకొని యభివృద్ధి నొందవలెను.

"నేనే నీవు" అనునది మూఁడవ సిద్ధాంతము. చూచితిరా! మనమిచ్చట యెంత సమీపమునకు వచ్చితిమి! 'నేనతనివాఁడనే' అన్నదానిలో భగవంతుఁడు దగ్గర లేఁడు; దూరముగా నెచ్చటనో యున్నాఁడు 'నేను నివాఁడనే' యన్నచోట ముఖాముఖిగా వచ్చితిమి; సమీపమునకు చేరుకొంటిమి. ఈమూఁడవస్థితిలో యిద్దరము కలసుకొనుచున్నాము. ఒకరిలో నొకరు లీనమగుచు నొకటి యగుచున్నాము. ప్రియులిద్దరును ప్రేమలో లీనమయిరి. రాధాకృష్ణు లేకమయిరి. వేదాంతము సాధింపబడినది. గ్రహింపబడినది. దీపపుపురువు దీపమును చేరి చేరి దీపములోపడి దీపమయిపోవుచున్నది. ఉపనిషత్తు (వేదాంతము) అనగా జ్యోతులకెల్ల జ్యోతియైన యాపరంజ్యోతియొక్క (ఉప) సమీపమును చేరి చేరి (ని) భిన్నత్వము, ద్వైతము అను భేదబుద్ధిని (షత్) నాశము చేయుటకు అనన్యమైన భగవద్భక్తుడతనిలో నైక్యమయి యాప్రయత్నముగనే, యనైచ్ఛి

కముగనే "నేను అతనే" "నేను అతనే" "నేను అతనే" "నేను నీవే" "మనమిద్దరము ఒకటే" నేను భగవంతుడను" "నేను భగవంతుడను" అను నిరంతర భగవద్ధ్యానలోలుడగు చుండును. ఇదియే మతముయొక్క పరమావధి; ఇదియేపరము భక్తి; ఇదియే వేదాంతము (అనగా జ్ఞానపరిసమాప్తి) ఇక్కడ గమ్యస్థానమును చేరుచున్నాము; ఈసిద్ధాంతములోకూడ నజ్ఞానమను తెరయున్నను లేనంతటి పలుచన చేయబడినది; కాని కొంద రాత్మవిశ్వాసము, అనన్యభక్తి ఏకాగ్రతలేని వారై తెరనుపూర్తిగా తొలగింపలేక పరిపూర్ణ బ్రహ్మానంద సౌఖ్యమును బడయజాలరు గాని దృఢవిశ్వాసమును తొలుత బుద్ధిచే గ్రహించి మెల్లమెల్లగా భావశుద్ధిపూరితులై నిత్యైకాగ్ర కాలాంతమున ననుభవమునకు తెచ్చుకొనుచు బ్రహ్మానందము ననుభవించుదురు. బ్రహ్మమే యగుదురు. వీరే జీవన్ముక్తులు ముఖ్యముగా బుద్ధిచేతనే అజ్ఞానమను తెర యంతకంతకు సంస్కరింపబడుచుండును; అది హృదయసంతాపముచే పూర్తిగా తొలగింపబడును.

ఈమూడు విధములైన యవస్థలను మనమిప్పుడుచూచి యున్నాము. ఆయాస్థితులలో నున్న వారెట్లు మధ్యమధ్య నడ్డుతగులుచుండు నజ్ఞానమను తెరను తొలగింపగలరో నిదర్శనపూర్వకముగా చూచెదము. ఒకకన్య తనప్రియుని యేకాం

తయు ప్రేమించనంతటి యనన్యభక్తితో ప్రేమించుచుండెను. ఆమెశరీరమంతయు ప్రేమమయ మయ్యెను. ప్రతిరక్తబిందువు, ప్రతిస్వేదకూపము, ప్రతిరక్తనాళము "ప్రియుడు" "ప్రియుడు"అని తపించుచుండెను. ఒకప్పుడామెకు గొప్పవ్యాధివచ్చుటచే ననేకమంది ఘనవైద్యులు వచ్చి చికిత్సకు సాధనముల నారయుచుండిరి. చివర కామె శరీరమునుండి కొంత రక్తమును తీసివేసినగాని వ్యాధికుదురదని నిర్ధారణ చేయబడెను. వెంటనే సూదులామె శరీరములోని కెక్కించబడెను; కాని యామె శరీరమునుండి యొక్క రక్తపుచుక్కైనను రాకుండెను. కాని అదేమి చిత్రమో! ఆసమయముననే యామె ప్రియుని శరీరమునుండి రక్తముప్రవహింప జొచ్చెను. ఆహా! ఎంతయద్భుతమైన యైక్యత! ఇదయొక గాథమాత్రమేయని మీరనవచ్చును. ఇదిసత్యమేకావచ్చును. గాఢానురాగబద్ధులైన వారింతటి యవస్థకు రాకపోయినను తమ జీవితములలో నిటువంటి యనుభవములు కలవారు లేకపోలేదు. ఆకన్య తన శరీరమునే మరచిపోయి తనభర్త శరీరమునే తన శరీరముగా చేసికొనెను; ప్రియుడు తన ప్రియురాలి ప్రేమలో లీనమైపోయెను; రెండుశరీరములును ఏకమై పోయెను.

భగవంతునితో పొందునట్టి యైక్యతకే మతమనిపేరు. నాశరీరమతని శరీరము కావలెను; అతని యాత్మ నాయాత్మ కావలెను. అప్పుడు మతము సిద్ధించవలెను.

యోగవాసిష్ఠములో నొక కథ కలదు. ఒక ప్రియురాలగ్నిహోత్రములో త్రోయబడెను. కాని యగ్నిహోత్రి మామెను దహింపదాయెను; ఆమె ప్రియునుకూడ నగ్నిహోత్రమున త్రోయబడెను, కాని అతని శరీరముకూడ యథా ప్రకారముగనే యుండెను. అగ్నిహోత్రము వారిరువురను దహింపజాలక పోయెను. వారు గంగాతోయములలో త్రోయబడిరి ఆతల్లికూడ వారిని ముంచివేయ జాలకపోయెను. వారిని పర్వతాగ్రములనుండి క్రిందకుత్రోసి వేసిరి. కాని ఒక్క యెముకైనను విరుగలేదు. ఎంతచిత్రము! దీనికి కారణమేమి? అప్పుడువారు దానికేసమాధానమును చెప్ప జాలకుండిరి. వారు తమ్ము తాము మరచిపోయిరి. తరువాత వారిని ప్రశ్నింపగ వారొకరి కొకరు విశ్వాసులుగనియు, విశ్వమేయనియు విశ్వమంతయు నొకరిలో నొకరుచూడ గలిగితి మనియు చెప్పిరి. వారికి నిప్పు నిప్పుకాదు. నిప్పు ప్రియునకు ప్రియురాలివలెను ప్రియురాలికి ప్రియునివలెను కాన్పించెను. నీరు నీరు కాదు; రాళ్లు రాళ్లుకావు; శరీరము శరీరము కాదు. సర్వత్రప్రియుడు ప్రియురాలు మాత్రమే ద్యోతకమగుచుండెను. ఇక వారికపకారమును కలిగించు వారెవరు? ప్రియులు తమలో తమ కపకారము చేసికొను టెట్లు సంభవించును?

ప్రహ్లాదచరిత్రను మన మెరుంగమే! "పానీయంబులు ద్రావుచున్ కుడుచుచున్, భాషించుచు న్హాసలీలానిద్రాదులు సలుపుచున్........" అని సర్వత్ర విష్ణుమయమునే చూడగలిగిన ప్రహ్లాదుని యగ్నిజ్వాలలు దహింప గలిగెనా? నీరు ముంచి వేసెనా? అతనికి నిప్పు నీరు మొదలగు పంచభూతములును గూడ యెట్టి యపకారమును చేయలేదు. వాటి యదార్థతత్త్వము గ్రహింపబడెను. ఆ బాలుడు తననిజతత్త్వమునకు రాగలిగెను, అతనికి "సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ" అనుభవము పేర్చియే! పొడుచుట, దూషించుట, భయపెట్టుట, అగ్నిహోత్రములు, శస్త్రములు, సర్పములు — మొదలగు నవంతయు నానందముతప్ప మరేవియు గాజాలవయ్యెను. ఇకనతని కపకారము చేయునదేది కలదు?

హిమాలయ పర్వతారణ్యములలో నొకఋషి గంగ యొడ్డున కూర్చొని తప మొనర్చుచుండెను. అవతలి యొడ్డున కొందరు మునులు 'శివోహం' 'శివోహం, 'శివోహం' అని ధ్యానము చేయుచున్న యాఋషిని చూచుచుండిరి. 'శివోహం, అనగా నేనుభగవంతుడనను అని యర్థము. ఇంతలో నెక్కడనుండియో యొకపులివచ్చెను;" అదియాఋషిపైనురికియతనిని నోటకరచుకొనెను. కాని యతడు యథాప్రకారముగనే 'శివోహం' 'శివోహం' అను మంత్రమును నిశ్చింతగా జపించుచుండెను. ఆపులి యతనికాళ్లను, చేతులను

చీల్చివేయుచుండెను; అప్పటికి నతడన్నో యనన్యచింతతో జపించుచుండెను, ఆహా! ఏమి యాశ్చర్యము! ఈప్రపంచమున నతనికి కన్యమైన దేదియు లేదు; సర్వమును బ్రహ్మమే! సర్వమును తానే! ఇది శూన్యవాదముకాదు; ఇదియే పరమావధి; ఇదియే పరిపూర్ణ జ్ఞానము; ఇదియే మోక్షము. ప్రియులిట్టి యనన్య ప్రేమ తరంగములందోలలాడినపు డొకరిలోనొకరు లీనమగుట లేదా? తల్లి తన చిన్నబిడ్డను ముద్దిడుచు తానే అక్కడ ప్రతిబింబించుచున్నట్లు నందించుటలేదా? తన రక్తమే తన మాంసమే, తన యస్థులే రెండవ రూపమైనట్లనుభవించుటలేదా? ఆమాతాశిశువుల ప్రయోజనము లేకమై పోయినవి; అవి 'రెండుకావు'; ఒకటే! ఆపరాత్పరుని చేబట్టుచు నాశ్లేషించుచు, బరిణయమగుచు ననన్య చింతాక్రాంతుడవై యతనిలో లీనమై, యేకమై ద్వైతమునకు తావు లేకుండ చేసికొనుము! "ఓ భగవంతుడా! భవదధీనుడను! నీసంకల్పము నెరవేరుగాక!" అనుటకంటె "నాసంకల్పమే నెరవేరుచున్నది" అను పరమానందమును పొందుము!

ఒక గోపిక కృష్ణునియం దతిగాఢానురాగ బద్ధయై యుండెను. ఒకనాటి సాయంకాల యామె దీపమును వెలిగించి తెచ్చెదనను వ్యాజముచెప్పి యాలీలామానుష విగ్రహమును తనవిదీర జూడ్కొనుటకు బోయెను. ఆమె కృష్ణునింటికిబోయెను. ఆమె కృష్ణునింట వెలుగుచున్న ప్రమిదెకు

తన చేతిలోనున్న ప్రమిదెను జేర్చెను; వెలుగుచున్న వత్తి తన ప్రమిదలోనున్న వత్తి నంటించవలెను. కానియామె యాశిఖిపింఛమౌళిని, యామురళీ మనోహరుని, యాస్త్రీహృదయ నవనీతచోరుని రెప్పవాల్పక చూచుచుండెను. ఆమె తన్ను తాను మరచిపోయెను. చేతనున్నవత్తి వెలుగుటకుమారుగా నామె చేయి యేయంటుకొనెను; కాలిపోవుచుండెను; కాని యామెకదేదియును తెలియనే తెలియదు ఆమె నేత్రకమలములు కృష్ణవిగ్రహముపై లగ్నమయ్యెను. ఆమె యెంతసేపటికిని యింటికి రాకుండుటచే నామెతల్లి యామెకొరకు వెదకికొనుచు కృష్ణునింటికి వచ్చెను. ఆమెవచ్చునరికి కుమార్తె వ్రేళ్లంటుకొనిపోవుచుండెను. ఆకన్యకకుమాత్ర మాసంగతి తెలియనే తెలియదు! అదిచూచి తల్లి గుండెలు బాదుకొనుచు, రోదన చేయుచు బిగ్గరగా నేడ్వసాగెను. అప్పుడా పిల్లకు తెలివి వచ్చెను. ఇట్టి గాఢానురాగములోనే, యిట్టి దివ్యప్రేమలోనే ప్రియులిద్దరు నొండొరులలో లీనమగుదురు. "వాడే నేను" "నీవే నేను" ఇదియే మూడవయవస్థ; దీనితరువాత యవస్థలో నేశబ్దజాలముకుకూడ తావులేదు. అంతామౌనమే! ఈకథలన్నియు మతాభివృద్ధియొక్క మూడవయవస్థను తెలియజేయును. "నేను నీవాడను" "నేను నీవాడను" అను రెండవయవస్థకుకూడ కొన్నియుదాహరణములను చూపెదను.

ఇద్దరువిద్యార్థు లొక గురువును చేరి తమకు మతాభివేశము కలిగింపవలెనని వేడుకొనిరి. వారిని మొదట పరీక్షించిన గాని మతబోధ చేయజాలనని యాగురువు వారిరువురకును చెరియొక పావురముని చ్చి మీరుపోయి యితరులెవరును చూడకుండ వీటిని చంపితెండని యాజ్ఞాపించెను. ఒక విద్యార్థి వెంటనే యొక రాజవీధిలోనికి పోయి, జనము కిటకిట లాడుచు తిరుగుచుండ నొక ప్రక్కకు పోయి నెత్తిపై నొకబట్ట కప్పుకొని, పావురమును తీసి మెడనులిమి చంపివేసి గురువుగారి వద్దకుపరుగెత్తి "స్వామీ' స్వామీ! యిదిగో! మీయాజ్ఞను నెరవేర్చినాడను" అని చెప్పెను. "నిన్నెవరును చూడకుండగనే నీవాపనిని చేసితివా?" అని యతడడుగ నావిద్యార్థి "అవును" "అట్లే చేసితిని" అనెను. "సరే! నీసహాధ్యాయుడేమి చేసెనో చూడవలెను" అని గురువుచెప్పెను.

రెండవవిద్యార్థి యొక సాంద్రతరనిర్జరారణ్య మధ్యమునకుపోయి యిటునటుచూచి ప్రపంచమంతయు నిశ్శబ్దముగా నుండుటనుగాంచి చీమకాలిడుటకైనను వీలుగానిచోట నాపావురమును చంపవలెననిపైకెత్తెను. అతడు దానిమెడను నులుముటకు యత్నించెను! కాని యాపావురముయొక్క నేత్రకమలములనుండి యెవరో తొంగిచూచుచుండుట నతడు గాంచి దానిని చంపుటకు భయభ్రాంతుడయ్యెను. గురువుగారుకోరిన

పరతు చాలకష్టమైనదనియు, నసాధ్యమనియు నతనికప్పుడు తట్టెను! అతని కాపావురముకండ్లలోకూడ సాక్షియున్నట్లు చూచువాడున్నట్లు గోచరమయ్యెను. "అయ్యో! నేనొంటరి గాలేనే! నేనిచ్చటనున్నను నన్నెవరును చూడజాలని స్థలమున లేనే? నన్నిచ్చటకూడ చూచుచున్నవాడు కలడు! నేనేమిచేతును? ఎచ్చటకుబోదును?" అతడిట్లనుకొని పోయిపోయి మరియొక కీకారణ్యమును జేరుకొనెను. అక్కడకూడ నతడాపావురమును జంపయత్నింపగా నా నేత్రద్వయ మతనిని చూచుచుండెను. ఆపావురములో నే సాక్షియుండెను. అతడెన్నిసారులు ప్రయత్నించినను లాభములేకపోయెను. ఎందుబోయినను నిష్ఫలమయ్యెను. గురువుగారి షరతును చెల్లించుట సాధ్యముకాకపోయెను. విఫలమనోరథుడై, హృదయసంతాపభరమున కృంగి యతడు గురువును జేరి పావురమును వానికిసమర్పించుచు స్వామీ! స్వామీ! నేను మీషరతును చెల్లింపజాలను! నాకు బ్రహ్మజ్ఞానమును ప్రసాదింప వేడుకొనుచున్నాను. ఈపరీక్ష నాకు దుస్సాధ్యము. నేను దీనికి తాళజాలను. నాయెడ దయామయుడవై యీదివ్యజ్ఞానమును ప్రసాదింప వేడుకొనుచున్నాను. నేనుదీనికొరకు పరితపించుచున్నాను" అని చెప్పెను. అప్పుడాగురువు వానినెత్తికొని లాలించి, విచారము నుపశమింపజేసి యిట్లు హితబోధచేసెను. "కుమారా! నీవా పక్షి కన్నులలోనున్న సాక్షిని చూడగలిగినట్లే నీవెచ్చటనున్నను మోహా

వేళముచే నీవేయకృత్యమును చేయనున్నన అపరాత్పరుని, ఆదివ్యసాక్షిని జ్ఞాపకమునకు తెచ్చికొనుము: అతడు లేనిస్థలమే లేదు నీవాసించు స్త్రీలోనున్న దివ్యసాక్షిని గుర్తించుము. ఆమె కళ్లలోనుండికూడ గురువు నిన్ను చూచుచుండుటను గ్రహింపుము. ఆపరాత్పరుడు, నీగురుశ్రేష్ఠుడు, నిన్నెప్పుడును చూచుచున్నాడు; నీవెప్పుడు నాతనిసమక్షమునను న్నట్లే ప్రవర్తింపవలెను; అతడు నీకు ముఖాముఖిగనే యున్నాడు. నీవెప్పుడు నతనిదృష్టిలోనే యున్నావు."

నేపిల్సుపట్టణములో బ్రహ్మాండమైన చిత్రప్రదర్శనశాల కలదు; ఆసౌధాగ్రమున నొక సుందరమైన దివ్యవదనాంభోజ మమర్చబడెను; ఆప్రదర్శనశాలలో మనమెచ్చటనున్నను, పైకెక్కినను, యేమూలకుపోయి చూచుచున్నను మనల నాపవిత్రదివ్యనేత్రములు చూచుచునేయుండును. ఈ రెండవ యాధ్యాత్మికావస్థలోనున్నవారు తమకు తాము ద్రోహులు కాకుండ నుండుచో నాదయామయుని దృష్టిలో నుందురు; వారు పర్వతగుహాలలో డాగినను, అంతఃపురములోనున్నను మరే నిర్జరారణ్యసీమలలో నున్నను వానిచే చూడబడుచు నభివృద్ధిగాంచుచుందురు.

"నేనతనివాడను" "నేనతనివాడను" అనునది మొట్టమొదటి యాధ్యాత్మిక స్థితియని చెప్పుచున్నాము. ఇది చాల

ప్రాథమికస్థితిగా కాన్పించును. కాని యీ యాధ్యాత్మికాభివృద్ధికూడ చులకనగా నలవడునదికాదు. దీనిని గ్రహించి పరిపూర్ణ భక్తి, విశ్వాసములుంచి, యేకాగ్రతతో నీవిశ్వాసము నాచరణకు తెచ్చుచు ప్రతిరక్తబిందువు, శరీరమంతయు నాపాదమస్తకము నీభావములోనే ప్రతిధ్వనించు నెడల నీప్రపంచములోనే యట్టివాడు జీవన్ముక్తుడగుచున్నాడు; బ్రహ్మమగుచున్నాడు.

ఒక మహాత్ముడు తన చిన్నతనములో ధన, ధాన్యములను ఆహారమును బీదలకు పంచిపెట్టుటకు నియోగింపబడెను. అతనివద్దకు అనేక బిచ్చగాండ్రు వచ్చుచుండిరి. అతడు వారందరకును పదమూడు తవ్వలచొప్పున పిండి కొలిచి యివ్వవలెను. ఆతడు 'ఒకటి, రెండు, మూడు నాలుగు' అని బిగ్గరగా లెక్కపెట్టుచు వారికిచ్చుచుండెను. ఇట్లు పండ్రెండువరకు లెక్కించియిచ్చెను. పదమూడవది యివ్వవలసి వచ్చెను 'పదమూడు'కు హిందూస్తానీభాష "తేరా". "తేరా"కు మరియొక అర్థముకూడ కలదు. పదమూడు ఒకయర్థము; రెండవది "నేనునీవాడను" "నేను నీవాడను." నేనా పరాత్పరుని వాడను; నేనతని యంశమును అతనివాడను." అతడు పండ్రెండు లెక్కించి యీ పదమూడవదానిని కొలిచి "తేరా" "తేరా" అని యనుచుండ నాధ్యాత్మికతరంగము లుప్పొంగి తన శరీరమునే యాపరాత్పరుని కర్పించెను. అతడు తన్ను

తాను మరచిపోయెను; అతడీ ప్రపంచమునే విస్మరించెను. అతడు తన నిజ తత్త్వమును గ్రహించెను. ఇట్టి తన్మయత్వములో నతడు 'తేరా' 'తేరా' 'తేరా' 'తేరా' యని లెక్కించుచు బ్రహ్మానందపరవశుడై పడిపోవువరకు నట్లిచ్చుచునే యుండెను. చూచితిరా! ప్రాథమికావస్థలో నున్నవారుకూడ నిజతత్త్వమును గ్రహించుచో నెట్టియుత్కృష్టస్థితికైనను పోగలరు. విశ్వాసము, భక్తి, శ్రద్ధ;యువియే చాలప్రాముఖ్యములు. ఆపరాత్పరుని వంచన చేయుటకు చూడరాదు. ఈశ్వరార్పణమైన దానిని మరల స్వార్థపరత్వముచే స్వీకరింపరాదు. మాటలకును, చేతలకును నెడముండరాదు. ఒకసారి "నేను నీవాడను." అని దేవాలయములో కాని మరెచ్చటను కాని మనముచ్చరించితిమేని మనమా సఖ్యము ననుభవింపవలెను; ఆభావము పూర్తిగా హృదయములో పల్లవించి ఫలపుష్ప సమన్వితము కావలెను. ఇదియే మతము.

ఈ ప్రపంచములోని మతములన్నియు "తస్యైవాహం" "తవైవాహం" "త్వమేవాహం" అను మూడుతరగతుల క్రిందకు చేరునని యిదివరకే తెలిసికొంటిమి. సిద్ధాంతములలో నివి మొదటిదానికన్న రెండవది, రెండవదానికన్న మూడవది మిన్నయగుచున్నవి. కాని యీ మూడు సిద్ధాంతముల లోనుకూడ మనము యదార్థమైన యాధ్యాత్మికతత్త్వము ననుభవింపవచ్చును.

భారతీయుల విశ్వాసముప్రకారము మొదటి తరగతి లోనుండి యథార్థమైన యాధ్యాత్మికానుభవము కలవారీ జన్మలోనో లేక మరియొక జన్మలోనో తమనాత్మ మెట్టుకువత్తురు! మరల రెండవ తరగతిలో యథార్థమైన యాధ్యాత్మికానుభవమున్నదో నిజమైనదో లేక మరియొక జన్మలోనో మూడవ తరగతివారు మెల్లమెల్లగా జేరగలుగుదురు. "నేనే నీవు. నీవే నేను" "నేనే బ్రహ్మము. బ్రహ్మమే నేను" ఈస్థితికి వచ్చుటకొఱకనే యనేకజన్మము లెత్తును. అతని కిక మోక్షమే! మోక్షమే! మోక్షమే! మానవుడిప్పుడు భగవంతుడే! ఇదియే యాతని పరమావధి! ఓం! ఓం! ఓం.

సత్యపథము

సత్యపథమనగా సత్యమునొందు మార్గము; సత్యమునకు మార్గము అని భావము; కాని యీమాటకు కర్థమే లేదు; ఇట్టి నామకరణమిచ్చుటయే పొరపాటు. సత్యము దూరము అనునవి నిరుపపదములు; సత్యము దూరములో లేనప్పుడు దానికి మార్గమునకు అర్థమేమున్నది? సత్యము నీలోనే యున్నది. నీయాత్మలోనే యున్నది. నీవు సత్యములోనే యున్నావు; నీవే సత్యము! సత్యమునకు మార్గమని ప్రయోగించుటెంత వెర్రితనము! నీవు నీబ్రహ్మత్వమును, నీదివ్యత్వమును గ్రహించుట యనునది క్రొత్త పనికాదు; ఇందు నూతనముగా సాధింపవలసిన

లేదియును లేదు. నూతనముగా సృష్టించవలసిన దేదియును లేదు! అదియిదివరకే సాధింపబడినది! "తత్త్వమసి" నీవిదివరకే బ్రహ్మవు. కాని నీ చుట్టును నీవల్లుకొని వచ్చిన కామపాశములను మాత్రము నీవిప్పుడు త్రెంచుకొనవలసి యున్నది. ఇట్లు నీవు తెచ్చి పెట్టుకొనినవానిని తొలగించుట తప్ప నీవు క్రొత్తగా కృషిచేసి సంపాదించుకొనవలసిన దేదియును లేదు! స్వయంకృతమును మరచిపొమ్ము! కాని మన పాశములను మనము త్రెంచుకొనుట చాలమందికి అసాధ్యముగనే యుండును. మన రాగద్వేషములు, కామక్రోధములు, మదమాత్సర్యములు మొదలగునవే మనకు శృంఖలలు; మన సంకెలలు; మనమేర్పరచుకొన్న బంధనములు; ఉరిత్రాళ్లు. ఇవి మిమ్ము పరమాత్మదుని చూడలేకుండా చేయుచున్నవి. ఈబంధికానమునుండి మీరు బయటపడవలెను. మీరొకేసారి యిద్దరు ప్రభువుల నెట్లు కొలువగలరు? భాగ్యదేవతను భగవంతుని నొకేసారి యారాధించుట శక్యముకాదు. ఒకవంక కామక్రోధములకు బానిసలగుచు నొకవంక విశ్వమంతకును ప్రభువులగుట ఎట్లు సాధ్యము కాగలదు? సత్యమును తెలిసికొనుటయనగా నీవిశ్వమునకంతకును ప్రభువగుటయే! కామాదులను కలిగియుండుటయన న బంధములను, దాస్యమును, ఐహికశృంఖలములను, విషయపాశములను కోరి సహించుట కాదా? ప్రతివానికి సత్యమును గ్రహించవలెననియే యుండును; ప్రతివాడును బుద్ధుడు కావ

లెనని కోరుచు; కాని దానికి పడవలసిన శ్రమను, చెల్లించవలసిన మూల్యమును చెల్లించుట కొరకును సిద్ధపడఁడు.

భారతదేశములో నొక గొప్పవస్తాదుండెను. అతఁడొక క్షురకుని వద్దకు పోయి తన చేతిపై భీకరమైన సింహవిగ్రహమును పచ్చబొట్లతో చిత్రింపుమని యాజ్ఞాపించెను. ఆ వస్తాదు సింహలగ్నమందు పుట్టెనట! సింహలగ్నమందు పుట్టుటచే నవక్రపరాక్రమశాలి యగునని జ్యోతిషకులనిరట! పుట్టుకలోనే సింహమైయుండెను. కనుక సింహచిహ్నమును చేతిపైనుంచుకొనవలెనని యతఁడు కోరెను. మంగలి సూదె తీసుకొని పొడువనారంభించెను. సూదె గ్రుచ్చుటతోడనే యాతఁడు గోలపెట్టనారంభించెను. "వద్దు! వద్దు! ఆగుము! ఆగుము! నీవేమి చేయబోవుచున్నావు?" అని యాపురుషసింహము మంగలినడిగెను. "నేను సింహముయొక్క తోక చిత్రించుచున్నాను." అని యాతఁడు చెప్పెను. "ఓరి! వెఱ్ఱివాఁడా! నవనాగరికులీ రోజులలో తమ గుఱ్ఱములు, కుక్కలు మొదలగువానితోకలను కోసివేయుచుండుటను నీవెఱుగవా? తోకలేని సింహమే చాలా భయంకరముగాను గంభీరముగానుయుండును. కనుక తోక యక్కరలేకుండ సింహమును చిత్రించుము." అని యావస్తాదు చెప్పెను. మంగలి యట్లే చేసెదనని చెప్పి మరల పొడుచుచుండెను. అతఁడా బాధ సహింపలేక "ఆగు! ఆగు! ఏమి చేయుచున్నావు?" అని మరల నడుగగా "సింహముయొక్క చెవులను చిత్రించు

చున్నాను." అని మంగలి బదులుచెప్పెను. "ఓరీమూర్ఖశిగో
మణీ! నవనాగరికులు కుక్కలకు చెవులనుకోసి వేయుటనీవుచూడ
లేదా? కుక్కలకు పొడుగుచెవు లుండనీయరు. చెవులులేని సిం
హామే మంచిజవసత్త్వములను కలిగియుండును. కాక చెవులక్క
ర లేదు." 'సరే' యని మంగలి చెవుల పోగొట్టుచుండెను.
ఈసారికూడ నతడు మండిపడి "నీవేమిచేయుచున్నావు?"
అని గద్దించెను "నేను సింహముయొక్క నడుమును
చిక్కించుచున్నాను." అని యతడు బదులుచెప్పెను.
"ఎంతమూర్ఖుడవురా! నీవు మునకవుల వర్ణనలు వినలేదా?
సింహమధ్యము చాలచిన్నదిగానుండును; కనబడియుండదు.
అనుసంగతి నీకు తెలియుదురా? అదికూడ నవసరమే!" అని
యతడనెను. చివరకా మంగలికి ప్రాణములు విసిగి రంగులను
సూదెను పారవేసి లేచిపోయెను.

చూచితిరా? సింహరాశికి చెందినాననియు, వస్తాదు
ననియు సింహమునేయనియు డంబములుకొట్టుచున్న ఈతడు
తనచేతిమీద సింహవిగ్రహమును పొడిపించుకొన నుత్సా
హించునుగాని సూదె తగులుటతోడనే బాధను సహింపలేక
గంతులు వేయును. ఈప్రపంచములో సాధారణముగా భగ
వంతుని చూడగోరువారిలో, వేదాంతమును గ్రహింప
ప్రయత్నించువారిలో,విశ్వమునంతను సాధింపబూనువారిలో

చాలమందిట్టివారై యుందురు. ఇట్టివారీ ధర్మదేవతయును సింహాసనము తమపై చిత్రింపవలసిన సమయము వచ్చినప్పుడు బాధకు తాళజాలక పారిపోవుచుందురు. వారీ బాధనమాత్ర మొల్లరు "నాకావస్తువు కావలెను. మూల్యము మాత్రము నేను చెల్లింపను!" ఇదియే వీరితత్త్వము.

నీవు సత్యము నారయగోరుదు వేని, బ్రహ్మజ్ఞానమును బడయగోరుదు వేని నీలోనున్న రాగద్వేషములు, కామక్రోధములు, సమస్తవాంఛలు మొదలగువాటినన్నిటిని నీనుండి పూర్తిగా పెరికివేయవలెను. పశుప్రాయమైన, అమానుషమైన, రాగాదుల నారద్రోలి నీవు పవిత్రుడవు కావలెను. పవిత్రత! పవిత్రత! ఇదియే నియమాలను తత్త్వము. ఏమియు చేయకుండ, తగిన మూల్యమును చెల్లింపకుండ నీవెట్లా పరాత్పరుని చేరగలవు? నీజన్మహక్కు నెట్లు తిరుగ సంపాదించుకొనగలవు? ఎవరి హృదయాబ్జము లతిపవిత్రములో వారే భగవంతుని చూడగలరు! వారే ధన్యాత్ములు! పవిత్రత లేక హృదయనైర్మల్యము అనగా నేమి? విషయసౌఖ్యములను విడిచిపెట్టుట మాత్రమే పవిత్రత కానేరదు. అదియంతకంటెను చాలా భిన్నమైనది. ధన, కనక వస్తువాహనముల యెడలగాని పుత్రమిత్ర కళత్రాదుల యెడల గాని, అశ్వాదిమృగాదుల యెడలగాని మరేవస్తువుపట్లగాని మన

కుంతు యనురాగమే పరిపూర్ణ సత్యముగ గ్రహించుట కద్భుతగులుచుండునని మీరెప్పటికైనను కనుగొనగలరు. అదికూడ వ్యభిచారమంతటి పాపమే యను సంగతిని మీరు గ్రహింపగలరు ఈప్రాపంచిక విషయములం దనురాగియగుటయే పవిత్రతయనుదాని కష్టము. సన్యాసము! వైరాగ్యము! సంగరహితులే ధన్యాత్ములు! వారే భగవంతుని చూడగలరు!

అట్లాంటా యనునామె యొక సింహబలునితో పందెము వేసెను. ఆమె తనతో సమానముగా పరువెత్తువాడెచ్చటను లేడని ప్రఖ్యాతిగాంచెను. ఆమె యెంతటి బలశాలినైన నోడించి ప్రపంచప్రఖ్యాతిని బడసెను. కాని యితను తన యిష్టదేవతను ప్రార్థించి యట్లాంటాను జయించు మార్గమును తనకు తెలియజేయుమని వేడుకొనెను ఆమె యాతనికొక చక్కని సలహా యిచ్చెను. "అట్లాంటాతో పందెము వేసి మీరు పరువెత్తవలసిన మార్గము పొడుగునను బంగారు యిటుకలను వెదజల్లుము" అని యామె సలహా యిచ్చెను. అట్లాంటా నోడించుట కంతకంటె వేరొక మార్గమా దేవతకు తోచలేదు. అతడట్లు చేసియామెను తనతో పందెము వేయుమని సవాలు చేసెను. వారిద్దరును పరువెత్తనారంభించిరి. కాని యాతడామెకంటె చాల బలహీనుడగుటచే వెనుకపడి పోయెను. ఒక్క నిమిషములో నామె యాతనికంటికి కాన్పించకుండ పోయెను. ఇంతలో నామెకు త్రోవలో బంగారు

యిటుకలు కాన్పింప నారంభించెను. ఆమె వాటికొరకాస పడి వాటి నేరుకొనుచు నడిగట్ట నారంభించెను. ఆమె వాటి నేరుకొనుచుండ నాపురుషుడామెను కలుసుకొని యామె కంటె ముందుగ కూడ పోవుచుండెను. ఆమె యొక్క నిమిషములో తిరుగ వానిని త్రొక్కివేయుచు ముందుకు పోవుచుండెను. ఇంతలోనామె మార్గమున కిరువైపులను మరల బంగారు యిటుకలు కాన్పించుచుండెను. ఆమె వాటినన్నిటిని యేరుకొనుచుండెను. మరల నాతడామెను కలుసుకొనుచుండెను. ఆమె మరల యాతని నోడించుచుండెను. ఇట్లుండ నామె కట్టిన బంగారు యిటుకలమూట బరువెక్కజొచ్చెను. ఈమూటమోసికొనుచు వానినోడించుట దుష్కరమయ్యెను. చిట్టచివర కతడే విజయుడయ్యెను. ఆ బంగారు యిటుకలన్నియు నతనివే యైపోయెను. అట్లాంటానుకూడ నతడు జయించుకొనెను. ఆమె యాతనికి సమర్పింపబడెను. సర్వము నతని హస్తగత మయ్యెను.

సత్యపథమున బోవువారిలో చాలమందిట్టినాగేయుందురు. మనమొకసారి ధర్మమార్గమునుబట్టి పోవునపుడు త్రోవలోమనకనేక యంతరాయములు గల్పింపబడును. విషయసౌఖ్యములు మనల నెదుర్కొనును. ప్రాపంచిక పాశములు మనలను చుట్టివేయును. నీవువాటి నేరుకొనుట కొకసారి పాల్పడుదువేని, వెనుకంజ వేతువేని యికనీకు జయము కల్ల.

నీవాలస్యము చేయుచు పందెమును పోగొట్టుకొనుచు, వెనుక
బడి నీసమస్తమునుకూడ నట్లొంటునవలెనే పోగొట్టుకొనుచు
హతభాగ్యుడవగుచున్నావు. నీమార్గము కంటకచ్ఛన్నమగు
చున్నది ప్రాపంచిక సౌకర్యములకును, విషయసౌఖ్యములకును
చోటిచ్చుచో మీకోటమి తథ్యము! తథ్యము! మీరు
ప్రపంచ సౌఖ్యములలో మునిగిననాడు ధర్మము మీ చేతుల
నుండి జారిపోవును. మీకది దొరకనేరదు. రాముడు మీకు
సత్యమునే యెరుకపరచుచున్నాడు. 'మాకు బ్రహ్మజ్ఞానము
కావలెను! బ్రహ్మజ్ఞానము కావలెను' అని యనేకమంది
రాముని వేధించుచుందురు.

ఈక్షణములోనే మీకది ప్రాప్తించగలదు. ఈసంగ
మును వీడుడు; దానిని పారదోలుడు. దానితోపాటు యీర్ష్యా
ద్వేష, మాత్సర్యాదులనుకూడ పరిత్యజింపుడు. ఈర్ష్య,
ద్వేషము అననేమి? అవి తలక్రిందులు గావింపబడిన సంగము
తప్ప మరేమియు కావు. మనమొకరిని ద్వేషించుటకు కార
ణము మరియొకదానికి సంగులమగుటతప్ప మరేమియున్నది?
అయితే మేము మాపుత్రులను, మాతాపితృలను, భార్యా
భర్తలను, విడనాడుకొనుటెట్లు? అనిమీరు ప్రశ్నింపవచ్చును.
దానిని మీరే నిశ్చయించుకొనవలసి యున్నది. మీ మీ
మార్గములను, సాధనలను మీరే నిర్ణయించుకొనవలెను.
సత్యము లేక భగవంతుడే మీతండ్రియగుగాక! సత్యమే

తల్లియును గాక! సత్యము లేక భగవంతుడే మీభార్య, పుత్రులు, గురువు, తాత, ఇల్లు, వాకిలి, ధనధాన్యాదులు మొదలగున వన్నియును నీసర్వస్వమును యగును గాక! ఈప్రపంచ వస్తువు లన్నిటిని వీడుము, ప్రతిదానిని వీడుము నీబంధనములను వీడుము, రాగద్వేషములను తెంచుకొని ఒక్క సత్యమునే ధ్యానము చేయుము! నీదివ్యత్వమునే ధ్యానము చేయుము' ఇట్లు చేయుదువేని బ్రహ్మజ్ఞాన ముక్తి త్రుటికాలములోనే యలవడగలదు.

మన దేశములో నొక సామెత కలదు. సత్యమును గ్రహించుటకు నీ వుపక్రమించునపుడు నీ కాటంకములను కల్పించువాడు నీతండ్రియైనను నతిక్రమించి ప్రహ్లాదకుమారుని వలెనే ప్రవర్తింపుము. నీ సోదరుడు నీ కష్టకారుడేని విభీషణునివలెనే వానిని త్యజింపుము; నీ భార్యయైనను భర్తృహరివలె విడిచి పెట్టుము. నీభర్త నీదివ్యజ్ఞానమున కడ్డువచ్చె నేని మీరానువలెనే వానిని లెక్కగొనకుము; నీగురువే నీకభ్యంతర మైనను భీష్మునివలెనే నీవు వానినిగూడ విడనాడుము. ఏ సంగతికంటెను సత్యమే నీకు పరమమిత్రము! బంధువులు, మిత్రులు; భార్యాభర్తలు మొదలగు బంధనము లన్నియు నొక్కత్రుటికాలము మాత్రమే యుండి నశించుచుండును. సత్యము నిత్యము నీతోనే యుండును. నీనిజాత్మయే సత్యము! నీభార్యాబిడ్డలకంటెను, స్నేహితులకంటెను సత్య

వే నీకెల్ల వృత్తము సమీపమున నుండెను. తల్లిదండ్రులకంటె న బిడ్డలకంటెను, పాలకునికంటెను కూడ సత్యమునే యెక్కువగా గౌరవింపుము. ధర్మరాజు భార్యాసమేతుడై భీమార్జున నకుల సహదేవులతో మహాప్రస్థానమును సలుప హిమాలయ శిఖరములను దాటిపోవుచుండెను: సత్యము నన్వేషించుచుండెను. అతడు ముందర పోవుచుండ ననుజులును భార్యయు వెనుక నతని ననుసరించుచుండిరి. భీమార్జున నకులసహదేవు లొకరి తరువాత నొకరు పోవుచుండిరి. ద్రౌపది చిట్టచివర నుండెను. కొంతదూరము పోవుసరి కామె కలసట కలిగెను. ఆమె ముందుకొక్కయడుగైనను పెట్టజాలక కాళ్ళు బొబ్బలెక్కుచు రక్తము కారుచుండ రోదనచేయుచు భర్తలను పిలుచుచుండెను. ధర్మరాజు సత్యముపై దృష్టినిలిపి తనయవధిని చేర నుత్సుకుడై పోవుచుండెను. అతడామె రోదనమును విని వెనుకకు తిరుగక తనవద్దకెట్లైన పరుగెత్తుకొని వచ్చిన యెడల తానామెకు చేయూతనిచ్చి తీసికొనిపోయెదనని చెప్పెను. కాని యామె యొక్కయడుగైనను ముందుకు వేయజాలక నిలచిపోయెను. ఆమె ముందుకు పోజాలదు. ధర్మరాజు ధర్మపథములో నొక్కయడుగైనను వెనుకకు వేయడు. చివర కామె ముందుకు పోజాలక నేలగూలెను. ధర్మరాజెంత మాత్రమును చలింపక తనభార్యకొరకైనను సత్యపథమును వీడక ముందుకు పోయెను. నీపూర్వజన్మములలో నీవనేక వేల

భార్యలను కలిగియుంటివి. నీకు ముందు జన్మలున్నచో నెంతమంది భార్యలుందురో యెవరి కెరుక! వెనుక నీకెంతమంది బంధువులుండిరి? ఇకముందు నీకెంతమంది బంధువులుందురో యెవరి కెరుక? ఈ బంధనలకొరకు నేవు నీసత్యమార్గమును విరమించుకొనరాదు. నీభార్యకంటె సత్యము నెక్కువ గౌరవము కలది. సత్యము మానవజాతి కంతకును సంబంధించినది; అది యన్ని కాలములకును సంబంధించినది; అది సనాతనమైనది. నీప్రాపంచిక బంధనము లట్టివి కావు. అవి త్రుటిలో నశించునవిమాత్రమే! నీవొక్కధర్మమును తప్పక గ్రహింపవలసి యున్నది. నీకేది మంచిదో, నీకేది యథార్థమైన మంగళమును చేకూర్చునో అదియే నీభార్యకును, నీసహచరులకునుకూడ మంగళప్రదమని ముమ్మాటికిని గ్రహింపుము. ఇది పరమసత్యము! నీభార్యకు దూరముగానుంట నీకు శ్రేయస్కరమగుచో నామెకును యిదియే శ్రేయస్కరమని గ్రహింపుము. ఇది యొక యమోఘమైనధర్మము. నీవెనుకనున్న దివ్యత్వమే నీభార్య వెనుకనుయున్నది. ఇట్లు యుధిష్ఠిరుని భార్య పడిపోయెను. అతను ముందుకుపోవుచు తనసోదరులను తనవెంటనంటి రమ్మనెను. అట్లు వారు మరి కొంతదూరము పోయిరి. ఇంతలో సహదేవుడు పడిపోయెను. అతడు యుధిష్ఠిరుని పిలిచి "నేను పడిపోతిని; నేను చనిపోవనున్నాను. నన్ను రక్షింపుము; రక్షింపుము" అని కేకలిడెను.

కాని యుధిష్ఠిరుడు వెనుకకు మరలలేదు. "ఈకొద్దిమార్గమెట్లో కష్టపడిరమ్ము. తరువాత నిన్ను నేనుతీసికొనిపోయెదను" అనియతడనెను. సహదేవుడొక్కడును ముందు నడవలేకుండెను. ధర్మరాజు ముందుకు పోయెను; సహదేవుడు నేలగూలి చనిపోయెను. ఇంతలో మరియొక సోదరుడు పడిపోయెను. అతనుకూడ ధర్మరాజును వెనుకకు పిలిచెను. కానియతడొక్క అంగుళమైనను వెనుకకు మరలిరాలేదు. ఈ విధముగా నతని సోదరులందరు మార్గమధ్యమున చనిపోయిరి. ధర్మరాజు చంచలుడై తన ధర్మపథమున బోవుచు చిట్టచివరకు తన పరమావధిని చేరెను; అతడు సత్యదేవతను సమీపించెను. అపుడు ధర్మదేవతయే యతనికి ప్రత్యక్షుడయ్యెను అతడు ధర్మరాజును తనశరీరముతోనే స్వర్గమునకు రమ్మని యాహ్వానించెను. కాని యతని ప్రక్కనొక కుక్కయుండెను. "ఓ సత్యదేవతా! ఓ ధర్మదేవతా! నేనీ స్వర్గమునకు రావలెనని నీవు కోరుదువేని నాతోనీకుక్కనుకూడ రానీయవలెను. నాతో నీకుక్కనుకూడ స్వర్గమునకు రానిమ్ము" అని యుధిష్ఠిరుడనెను. "ఓ యుధిష్ఠిరా! అదెట్లుసంభవము కాగలదు? నీచమైన యీకుక్కకు స్వర్గమునకువచ్చు నర్హతలేదు అది యింకను మానవాది జన్మముల నెత్తవలసియున్నది. అది మానవజన్మనెత్తి యతిపవిత్రజీవనమును చేసినపుడే స్వర్గమునకు రాగలదు. ఈశరీరముతో స్వర్గము

నకు వచ్చుటకు నీవొక్కడవే యర్హుడవు. ఈకుక్కకట్టి యర్హతలేదు." అని యాధర్మదేవత బదులు పలికెను అప్పు డాయుధిష్ఠిరు డిట్లు పలికెను. "ఓ ధర్మదేవతా! నేనిచ్చటకు నీకొరకే వచ్చితిని. కాని స్వర్గము కొరకు రాలేదు. నీవునన్ను లోకోత్తరమైన స్వర్గములోనికి గొంపోవనెంచుచో నీకుక్కను కూడ నాతో రానివ్వవలసియుండును. నాభార్య నాతో రాజాలక ధర్మమార్గమున పడి చనిపోయెను. నాచిన్న సోదరుడు నన్ననుసరింపజాలక మార్గమధ్యమున యలసి చనిపోయెను; నాతక్కిన సోదరులగతికూడ నట్లేయయ్యెను. వారు నన్ను విడిచివేసిరి; వారు దుర్బలులైరి; అనేక మోహాములకు లోబడి వాటికి దాసులైరి. కాని యీకుక్కమాత్రము నన్నువిడువక నాతో యింతవరకును వచ్చుచునే యున్నది. అది నాబాధలను, నాకష్టములను, నాశ్రమను, నావిచారములను, నాపోరాటములను, నాతో సమముగా పంచుకొనుచు వచ్చుచున్నది. కనుక నది నాతో సమముగా నీస్వర్గమును కూడ యేలపంచుకొనరాదు? ఈకుక్కవచ్చుటకు వీలులేనిచో నాకట్టి స్వర్గమక్కరనేలేదు. నాకట్టిదానితో ప్రయోజనములేదు." ఆధర్మదేవత యుధిష్ఠిరు నీవరము తప్ప మరేవరమునైనను కోరుకొనుమని మరల ప్రార్థించెను. యుధిష్ఠిరు డందుల కొప్పుకొనక "ఓధర్మదేవతా! నీతో నాకికపనిలేదు. నీవు సత్యదేవతవు కనేరవు. నీవు బ్రహ్మవు

కావు సరికదా నీవొక బ్రహ్మరాక్షసివికూడ కావచ్చును. నీవే సత్యమగుచో నీవేల యిట్టియక్రమమునకు, యిట్టి యన్యాయమున కొడిగట్టుదువు. నీవు నాకొక్కనికే యీస్వర్గ సౌఖ్యము నొసంగి నాతో కష్టసుఖములను, పడరానిపాట్లను పడిన యీకుక్కకుకూడ నాతో సమముగా స్వర్గసౌఖ్యము నీయకుందువేని నీవెట్లు సత్యదేవతవు? ఇది నీకెంతమాత్రమును యుచితముకాదు" అని మందలించెను. అప్పుడా సత్యదేవత తన నిజరూపమున ధర్మరాజుకు ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఆకుక్కకూడ తన నిజస్వరూపమును దాల్చెను. విశ్వచక్రము నంతను పరిపాలించు పరమేశ్వరుడే యాశ్వానరూపమును దాల్చెను. ధర్మరాజున కీకఠినపరీక్ష యొసగబడెను. అతడందులో నుత్తీర్ణుడయ్యెను.

నీవిట్లే సత్యపథమున నిర్భయముగా పోవలెను. ధర్మమార్గమున నీతో సమానముగా నీయన్నదమ్ములు, ప్రాణమిత్రులు, భార్యాపుత్రులు లేక మరెంతటివారుగాని రాజాలక ఒకకుక్క నీతో రాగలుగునేని నీకందరికంటె నదియే సన్నిహితురాలు; అదియే ప్రియతమమైనదని గుర్తింపుము. నీధర్మాచరణకు తోడ్పడువారినే నీవు స్నేహితులనుగా గ్రహింపవలెను. కాని నీయవినీతికి మరింత చేయూత నొసంగువారిని నీవెన్నడును దరికి రానీయరాదు. అట్టి వారితో సాంగత్యమున్నచో నీకువిచారములు, కష్టములు

యమబాధలుతప్పవు. ఒకహిందూసన్యాసి కడునాకలిగొని యొకనాడువీధులలో భిక్షకొఱకు తిరుగుచు నొకగృహమునకు వచ్చెను. ఆయింటి యిల్లాలతని యాక్రోశమును విని మధురాహారములను దెచ్చి యతనికిడెను. ఆమె కడుసౌందర్యవంతురాలు. ఆయోగి తన కిడిన యన్నమును తీసికొని తన చోటుకుపోయి యాకలి దీర్చుకొనెను. అతడు మరునాడు కూడ నట్లే భిక్షకొఱకు వచ్చెను. ఆనాడుకూడ నాయువతి రుచ్యమైన భక్ష్యములను దెచ్చి యతని కిడెను. అతడెప్పటి వలె తన మధూకరమును తీసికొని యడవికి పోయెను. మూడవనాడుకూడ నతడు ముంగిలరాగా నామె మధురపదార్థముల నతనికి కిచ్చుచు "నేను నీకొఱ కెంతసేపటినుంచియో వేచియుంటిని. నిన్ను చూచుటకు నాకండ్లు కాయలు కాచినవి. నీవు నాహృదయమును హరించితివి. నీ నేత్రయుగ్మము నన్నాకర్షించినది" అని మృదుమధుర స్వరమున బలికెను. ఆమాటలామె నోటనుండి వచ్చుటతోడనే యతడు మాటాడక వెంటనే వెడలిపోయెను. అతడు మరియొక చోటకు పోయి కొంతయాహారమును తెచ్చుకొని తన నిలయమునకు పోయెను. అతడా సౌందర్యవతి యిచ్చిన యన్నమును నదిలో పారవేసి మరియొకతల్లి పెట్టినయన్నమునే భుజించెను. అతడు మరునాడేమి చేసెనో మీరెరుగుదురా? అతడొక యినుపకడ్డీ తీసుకొని కొలిమిలో నెఱ్ఱగా కాల్చెను.

దానితో తన రెండుకంటి గుడ్డలను పొడుచుకొని వాటి నొక జేబురుమాలులో కట్టుకొని యతడు కర్రచేతబూని తడుముకొనుచు యథాప్రకారముగా బిక్షకొఱకువచ్చి తన్ను ప్రేమించితినని చెప్పిన యాయువతి గృహమునకేపోయెను ఆమె యతనిరాక కత్యాతురతతో నెదురుచూచుచుండెను. ఆతడు తిన్నగా నామెవద్దకుపోయి నేలవైపు చూచునట్లు కండ్లు క్రిందికి వంచెను. ఆమె యతిసంతోషముతో మధురాహారములను తీసికొని రాగా నతడామె కాకంటి గ్రుడ్లను రెంటినియిచ్చి "తల్లీ! తల్లీ! ఇవిగో ఈ గ్రుడ్లను నీవుతీసికొమ్ము! ఈ పాపిష్ఠకన్నులే నిన్ను మోహపరచినవి! ఇవి నీకమిత శ్రమను కలుగ జేసినవి. కనుక నీవు వీటిని గ్రహింప నర్హురాలవు. నీవు వీటిని ప్రేమించుము; నీవద్ద నుంచుకొమ్ము; నీయిష్టమువచ్చినట్లు చేసికొమ్ము! కాని నన్ను మాత్రము వెనుకకు బడద్రోయకుము; నా యభివృద్ధి కడ్డురాకుము! నన్ను సత్యపథమునుండి కూల ద్రోయకుము!" అని చెప్పెను.

చూచితిరా! మీమార్గమునకు మీకండ్లు అడ్డుతగులునేని మీరు వాటిఁ గూడ పరిత్యజింపవలెను. నీశరీర మంతయు నంధకారములో, నజ్ఞానములఁ బడి కుళ్ళుటకంటె నీభౌతిక శరీరమునకు కాంతి కొఱవడినను భంగములేదు మీకిదియే మార్గము.

మీ శరీరములో నేయవయవముగాని, ధనముగాని భార్యాపుత్రులుగాని మరేదిగాని మీధర్మపథమునకడ్డువచ్చు నపుడు వాటిని త్రోసివేయుము. నీభార్యాపుత్రులయెడగాని నీబంధువులయెడగాని, ధనధాన్యాదులయెడగాని నీవుకనబర్చు ప్రేమలో నొకవీసమంతైనను భగవంతునికొరకు సత్యము కొరకు, బ్రహ్మజ్ఞానముకొరకు నీవు చూపగలుగువేని నీకీ నిమిషమందే సత్యము ద్యోతకము కాగలదు. నీవొకసారి సత్యమును గ్రహించి నీ త్రోవలో మొట్టమొదట తగులుచుండు బంధనములను, మోహములను, పోనాడ గలిగితివేని నీ మార్గమంత కష్టసాధ్యము కాదని నీవే గ్రహింతువు; అది దుస్తరము కాదని నీకే తెలియును. సత్యపథము సూదిమొనకంటెను సన్నముగా నుండునని చెప్పుచుందురు; సత్యపథము కత్తివాయివంటిదని వేదములలో కూడ కలదు. కానియది పూర్తియైన సత్యము కానేరదు. మొట్టమొదట నదియట్లే యుండును. ఒకసారి మామూలుగా మనకడ్డుదగులుచుండు మోహములను త్రెంచివేతుమేని మార్గమెంతయో సులభమగును; విశాలమగును; ఆనందమయమగును. ఈవిశ్వమంతయు నీప్రకృతియంతయు నీయడుగులకు మడుగులొత్తుచు నీకే సహాయము చేయును; సర్వమును నీపక్షము వహించును; మోహములు కష్టములు, బాధలు, పోరాటములు, వ్యతిరేక శక్తులన్నియు

నిన్ను భయపెట్టును; బెదరించి చూచును; కాని యవి నిజముగా నీకెట్టి యపకారమును చేయజాలవు. అవి నిన్నెదుర్కొనునపుడు నీవు కన్నెఱ్ఱజేసి వాని నెదుర్కొందువేని యంతటితో నవి శాంతించును; సృష్టియంతయు, ప్రకృతియంతయు, నీకు 'దాసోహం' అగును; నీపాదములకడకు వచ్చును. దీనిని నీ వనుభవములో చూడగలవు.

రాముడు సత్యమును (సీతను) అన్వేషించుచుండెను. అతడు సత్యమును తిరుగ ప్రతిష్ఠింప యత్నించుచున్నపుడు ప్రకృతియంతయు నతనికి సేవ జేసెను. వానరము లతనికి సైన్యమయ్యెను; ఉడుత వారధిని కట్టుటలో తోడ్పడెను. శత్రువు నోడించుటలో పక్షులతని పక్షమున పోరాడెను. చివరకు రాళ్ళుకూడ నతనికి తోడ్పడెను. వాటిని నీళ్ళలో వేసినపుడవి తమధర్మమునే మరచిపోయి నీటిపై తేలియాడి "మనమిట్లు ధర్మనిజయమునకు తోడ్పడుదుముగాక" అని యనుకొనెను. వాయువుకూడ నతనికే తోడ్పడెను. అగ్నిహోత్రుడతనికి సేవ జేసెను. అతడు విశ్వనాథుడయ్యెను. ఉన్నకష్టమంతయు మొట్టమొదటనే కలదు. ఏమివచ్చిన వచ్చునుగాక! నీవు సత్యమును విడనాడకుందువేని ప్రపంచమంతయు నొక యద్భుత ప్రపంచముగా మారిపోవును. నీవొక యసమాన ప్రపంచములో జీవించెదవు. దేవతలుకూడ నీకు గజగజలాడుచు సహాయము నొనర్చెదరు. ప్రకృతి యీవిశ్వ

పాలకునికొర కెదురు చూచుచుండును. నీవే విశ్వనాథుడవు; విశ్వాధిపతివి; సత్యవ్రతమునందు నీ వప్రమత్తుడవై యుధిష్ఠిరునివలె వెనుకడుగు వేయకుండిన చాలును. షామాసు టెబ్రిజు అను నొక గొప్పయోగి యుండెను. అతని తండ్రి కడుబీదవాడు. అతడు తనజీవితము నంతను బ్రహ్మజ్ఞానము నారయుటకే వినియోగించెను. అతడు తనశరీరము పుట్టిన సంగతియే మరచిపోయెను. అతనివ్యక్తి యీ ప్రపంచమందున్నట్లే యాతనికి తెలియదు. అతని కీప్రపంచము ప్రపంచమే కాదు! అతడు భగవంతుడు, విశ్వేశ్వరుడు, బ్రహ్మము. ఈవిధముగా నాపాదమస్తకపర్యంతము నతడీభావముననే మునిగియుండుటచే నతని ప్రతియణువము, ప్రతినాళము బ్రహ్మమునే జపించుచుండెను. అతడు వీధులలో బోవునపుడు ప్రజలందరు నతని రోమకూపములనుండి "నేను బ్రహ్మమును, నేను బ్రహ్మను" అను గానమునే వినుచుండిరి. అతని పెదవులనుండి "నేను బ్రహ్మను" అనుమాటలు తప్ప మరేవియు వినరావు. ప్రజలందరు నతనిచుట్టును మూగుచుండిరి. వారతడు బ్రహ్మఘాతకు డనియు, నట్టివానిని బ్రతుక నీయరాదనియు తలంచిరి. "నేను భగవంతుడను" అని యాతడేల మోసము చేయుచున్నాడు? కనుక నతనిని చంపివేయవలెననుకొనిరి. కాని అతనికిమాత్రము తనశరీరము శరీరము కాదు. ప్రపంచము ప్రపంచము కాదు. అతడు బ్రహ్మమే!

మరేమియును కాదు "నేను బ్రహ్మమును" అను మాట లతని నోటనుండి వాటంతటవియే వచ్చుచున్నవి. కాని అతనికా జ్ఞానమే లేదు! గాఢనిద్రలోనుండిన యొకమనిషి గట్టిగా గురక పెట్టుచుండును. అట్లనుటకు తెలిసి చేయుటలేదు. అట్లే యితడును బ్రహ్మములో పరిపూర్ణముగా మునిగిపోయి సమస్తమును మరచిపోయెను. అయినను ప్రజలాతని చంపి వేయ నిశ్చయించుకొనిరి. కాని వారెవరిని చంపుదురు? వారతని శరీరమును చంపవలెను. అతని శరీర మతని కది వరకే లేదు. అదెప్పుడును పుట్టనేలేదు. దానిని చంపుచో బాధ యెవరికి? అని నొక శిలువపై నుంచిరి. సూదిమొన వలెనున్న ఒకయినుప శూలముపై నతని హృదయమునుంచి యదిమిపెట్టి యతనిని గిరగిర త్రిప్పుచు చంపివేసిరి. అప్పుడతని ముఖము దివ్యజ్యోతివలె దేదీప్యమానముగా ప్రకాశించుచు "నేను బ్రహ్మమును" అను గానమే ప్రతి రక్తరోమకూపము నుండియు వినవచ్చుచుండెను! శరీరము నశించెను. కాని యది యతని నెట్లు బాధింపగలదు? ఇది వరకే యతని కది నశించెను. సత్యముకొరకు నీవు నీశరీర మునే కోల్పోవలసినను దానిని మనఃపూర్వకముగా నర్పణ సేయవలెను; దానితో నీవు నీకట్టకడపటి బంధనముకూడ త్రెంచుకొనెదవు. ప్రపంచ బంధనముల కొరకు సత్యమునే విడనాడరాదు. అతడట్లు శిలువపై నల్లాడుచున్నపుడు కొన్ని

రక్తపుచుక్కలు భూమిపైపడెను. వానినొకయువతి ప్రోగు చేసెను. ఆమెకూడ గొప్పజ్ఞాని. అతనివలెనే నామెయు విశ్వసించుచుండెడిది. అప్పుడామె యా రక్తపు చుక్కలను మ్రింగివేసెను. వెంటనే యామె గర్భవతి యయ్యెను. ఆమెకొక చక్కని కుమారుడు కలిగెను. ఇతని చరిత్రనే రాముడిపుడు మీకు చెప్పబోవుచున్నాడు. ఇతడు శైశవమునుండియు తన పినతండ్రికంటెకూడ నెక్కువ బ్రహ్మజ్ఞానియే! బ్రహ్మమే! ఒకనాడొక సర్కసుకంపెనీ వారద్భుతచర్యలను ప్రదర్శించి రాజును మెప్పించిరి. ఆరాజు వారలకు వేలురూప్యములు బహుమతి నొసగెను. కాని యిట్లు ప్రతిరోజు వేలురూపాయల నిచ్చుట కిష్టములేక రాజువారి నవన్నియు మానివేసి యొక సింహముయొక్క వేషమును వేసి సంతృప్తిపరుపుమని యాజ్ఞాపించెను. పాపము వారు సింహరూపమును ధరింపజాలక పోయిరి; అది వారిచేతకాక పోయెను. ఇక రాజును సంతోషపరుచుటెట్లు? అట్లు చేయలేనిచో రాజువారి యాస్తినంతను తీసికొనును. వారువిచారించుచు మనయోగిని సమీపించిరి. అతడు వారివృత్తాంతమును వినెను. అతడీ ప్రకృతినంతయు పాలించుచుండెను. విశ్వమంతయు నతనిదే! ప్రకృతి, విశ్వములు రెండును అతడే! సమస్తము నతనిలో నైక్యమైపోయెను. కనుక వారి యెడల జాలిగొని యతడు వారినోదార్చి తానే సింహ రూపమును

ధరించి రాజును సంతోషపరచెదనని చెప్పి పంపివేసెను. మరునాడు రాజు కొలువుదీర్చి యుండెను. వేనకువేలు ప్రజలా చిత్రమును జూడవచ్చిరి. మనుష్యుడు సింహరూపము నెట్లు ప్రదర్శించునా యని యందరును చూచుచుండ చటా లున నాసభామధ్యమున నొక నిజమైన సింహమే యురికి భయంకరముగాగర్జించుచు కేకలిడుచు రాకుమారు నొకనిని దంష్ట్రాగ్రముల కరచుకొని చీల్చివేసెను.; మరియొకనిని పైకెగురవేసెను! సభయంతయు చెదరిపోయి యెవరికివారు పారిపోయిరి. చూచితిరా! ఈయోగి యదార్థముగా బ్రహ్మమే! భగవంతుడే! ఇతనికి శరీరజ్ఞానము లేదు; శరీరమే లేదు. ఈనాలుగడుగుల శరీరమే "నేను" అను సంకుచితభావ మత నిలో పూర్తిగా నశించినది; ఈభావ మతని కర్థశూన్యము. అతడు బ్రహ్మము! బ్రహ్మము! ఆసింహములోనున్న భగ వంతుడుకూడ నతడే! కనుక నొక్కనిమిషము భావనజేసి నంతమాత్రమున నతడు సింహమయ్యెను. 'యద్భావం తద్భవతి' నీవెట్లుతలంతువో యట్లేయగుదువు. నీవు నీదివ్య త్వమును గ్రహించి దాని ననుభవమునకు తెచ్చికొందువేని నీకోరిక లన్నియు, నీయాలోచనలన్నియు తప్పకసిద్ధించును! అవి యానిమిషములోనే ఫలించును. ఇతడుసింహము కావ లెనను కొనుటతోడనే సింహమయ్యెను. ప్రదర్శనము ముగి సెను. యోగి వెంటనే వెడలిపోయెను. అతడు తిరుగమానవ

రూపమును దాల్చెను. రాజు క్రోధావేశపరు డయ్యెను. తన కుమారుని చంపిన యోగిపై పగదీర్చుకొనవలెనని యితడు నిప్పులు గ్రక్కుచుండెను. రాజభవన మంతయు విచార సముద్రమున మునిగిపోయెను. నగర మంతయు నల్ల కల్లోలము గావింపబడెను. వారందరును యోగివద్దకు వచ్చి "ఈపిల్లవానిని మరల బ్రతికింపుము. నీవు వానిని చంప గలిగినపుడు వానిని పునర్జీవింప జేయుగల శక్తియు నీలో నుండవలెను. జీసను చనిపోయిన వానిని "దేవుని పేర పిలుచుచున్నాను. లెమ్ము! లెమ్ము! అతని ఘనతను వెల్ల డింపుము; పునర్జీవమునొంది లేచి నిలువుము" అని మరల బ్రతికించినచో నీవును యీపిల్లవానిని బ్రతికింపుము" అని యాలసిని బ్రతిమాలిరి. అతడు నవ్వుచు "దేవుని పేర నిన్ను పిలుచుచున్నాను. లెమ్ము! లేచిరమ్ము!" అనెను. కాని పిల్లవాడు లేవలేదు. అతడు బ్రతుకలేదు. తరువాత నాయోగి చిరునవ్వు నవ్వుచు "నేను పిలుచుచున్నాను నాపేర లేచిరమ్ము! నాయాజ్ఞను శిరసా వహింపుము" అనెను. వెంటనే పిల్లవాడు పునర్జీవితుడై లేచివచ్చెను. కాని ప్రజ లతనిని చూచి సహింపజాలక పోయిరి. "ఇతడొక వేషగాడు మ్లేచ్ఛుడు. తానే భగవంతుడనని ఘనతను బొందగోరు చున్నాడు. ఇతనిని చంపివేయువలెను ఇతని చర్మమునొలి పింపుడు" అని యాందోళన జేయసాగిరి. కాని యవన్నియు

యోగికెట్లు హాని చేయగలవు? అతడు తన శరీరమును తన 'నాలుగడుగుల రూపమును' భగవంతుడనటలేదు. అతని శరీరము నాఁడదివరకే చీల్చివేసెను. అది నశించి చాలకాలమైనది. అతడు వెంటనే వాడియైన తనగోళ్ళతో తనశరీరమునే ముక్కలు ముక్కలుగా చీల్చివేసి, చర్మమునూడబెరికి పారవేసెను. అప్పుడిట్లు గానము చేసెను "ఓయాత్మా! ఓయాత్మా! ఈప్రజల కేదియో కావలెనట! ఈప్రపంచము ప్రాణశూన్యమైన శవము వంటిది; (విషయభోగములన్నియు శవతుల్యములు) విషయభోగములకొరకు పరుగెత్తువారు శవముకొరకు పరుగెత్తు కుక్కలవంటివారు. ఇక్కడనున్న యీకుక్కల కీమాంసమును పడవేయుము.

నీవు సత్యమును గ్రహింపవలెనన్న ధర్మపథముననుసరింపుము; సంగమును పోనాడుము; ప్రాపంచిక కోరికల కతీతుడవు కమ్ము; కామపాశములను, స్వార్థచింతనమును త్రెంచివేయుము; అటుచేయుచో నీవు నిమిషమందే సత్యము కాగలవు. "ఇకను మరికొంత జ్ఞానమునిమ్ము! ఎక్కువజ్ఞానము! ఎక్కువజ్ఞానము!" అని మూర్ఖులు ప్రార్థించుచుందురు. మీరెట్టి ప్రార్థనలను చేయనక్కరలేదు. మీకోరికలును ప్రాపంచిక విషయ పాశములును మిమ్ము విడిచిన చాలును. మీప్రతికోరికయును మీ నిజాత్మలోని కొంతభాగమును కోసివేయుచున్నట్లు మీరెరుగుదురా? వాటిచే నీలోని

కొంతభాగము మాత్రమే నీకు మిగిలియున్నది. పరిపూర్ణ
మానవుడు మనకెచ్చటనో గాని కాన్పించడు. అతడే బుద్ధుడు;
అతడే సత్యము. కామక్రోధాదులు, అను రాగవిరాగములు
మొదలగు సమస్తగ్రంథములను నీలోకి పారద్రోలి
జ్ఞానముకొరకు కూడ నెట్టికోరికను కోరక సమత్వము
నారాధించుచు నీ శరీరమును, నీవ్యక్తిని మరచి ప్రపంచ
మునే మరచిపోయి యొక్క నిమిషము ఓం ఓం! అని ధ్యానము
చేయుచు "నాలోనున్న దెవరు?" అని ప్రశ్నించు కొనుము.
నీరక్తనాళములగుండ రక్తమును ప్రవహింప చేయుచున్న
దియు నీ శిరోజముల నభివృద్ధి చేయుచున్నదియు నీవు కాదా?
ఈశరీరమును సృజించుకొనినది నీవు కాదా? ఈప్రపంచము
కూడ నీసృష్టి కాదా? ఈ ప్రపంచమంతయు నీ సృష్టియే!
నీలోనుండి వినువ దెవరు? నీకన్నులలో చూచువ దెవరు?
ఇవన్నియును చేయుచున్నది నీవు కాదా? ఇట్టి మాహాత్మ్యయున్న
మహాద్భుతములను చేయగలుగునపుడీ ప్రపంచము మాత్ర
ము దానియొక్క సృష్టి కాదా? దీనిని గ్రహించుము; నీ బ్రహ్మ
త్వము నాస్వాదించుము; ఆత్మానందమున తేలియాడుము!
కోరిక లన్నిటిని పారద్రోలి ఓం! ఓం! అని గానము చేయుము.
నీవిట్లు కొన్ని నిమిషములు చేయగలుగువేని నీ శరీరమంతయు
నాపాదమస్తకపర్యంతము జ్ఞానముతోనే నిండిపోవును. నీవే
జ్ఞానమైనవు డిక జ్ఞానముకొరకేల పరితపించెదవు! రాగమే

నిన్ను నీ సంచి విడదీయుచున్నది. నిన్ను బంధించున దేది? పేరు ప్రతిష్ఠలకొరకు ప్రాకులాడుచుంటివా? అవి నీకు సుతరామనవసరము. స్వాజ్ఞానత్వము నాశించుచుంటివా? దేనికొరకు కాంక్షింపకుము! 'ప్రపంచము నుద్ధరింతు' నని కోరుదువా? అదియును వట్టిది. ఈసలహాలు నిరాశాసమంజసముగా తోచవచ్చును. ప్రపంచము నీసహాయము నాశించునంతటి కార్యాగ్రశాలుగా నేలయుండవలెను? అట్టియనిత్యమగు బ్రతుకేల గడపవలెను?

నీ ధర్మమును, నీకర్మమును నీవనుకొనునవి వేరవేరు కావు! కర్మ! కర్మ! కర్మయే ఆనందము; కర్మలో మగ్నుడవు కమ్ము! జ్ఞానమునకు మార్గము కర్మ. కర్మ నీకు జ్ఞానమునకు దారిచూపును. నీవు కర్మ నిష్కామముగా చేయవలెను గాని ఆ కర్మోద్దేశములను గణింపరాదు. ఆత్మస్వాతంత్ర్య మొందవలె నీవుకర్మక్షేత్రమున నిలువవలెను; నీ లోకయువరాజువు. యువరాజు రంగమున క్రీడనల సలుపునట్లు నీవును కర్మను సలుపవలెను. ఆనందమంతయు కర్మలోనే యుండును. మేము సర్వస్వతంత్రులము; మనల నేవిషయములును బంధింపజాలవు.

సాధారణముగా "మనమట్లుచేయుట విధియైయున్నది." అని చెప్పుచుందురు. విధిమనపై నేల రాజ్యముచేయవలెను? నీ వెవరికిని బానిసవు కావు. నీకునీవే యీశ్వరు

డవు! నీవొక కార్యమును పూనుకొనెదవు. అదియే నీకతి పవిత్రమైనది; అతిధర్మ్యమైనదిగా కాన్పించును. నీవు దానినే పూర్తిచేయవలెను. నీవు కాలీగానున్నపుడు పని చేయక నీవొకచోట కూర్చుండినపుడు నీబ్రహ్మత్వమును, నీదివ్యత్వమును అనుభవింపుము; ఆస్వాదింపుము. ఇంతకంటె మహోత్కృష్ట కార్యమేదియు నుండజాలదు. అప్పుడు నీరాగములన్నియు మాడిపోవును. కర్మచేయుటకు ఫలాపేక్ష యనవసరమనియు, రాగముల నవసరమనియు చెప్పుచుందురు. ఇది వట్టిభ్రమ! అట్టివాటినన్నిటిని విడనాడినప్పుడే నీకెట్టి బాధ్యతలును యుండవు; నీవు సర్వస్వతంత్రుడవు కాగలవు. నీబంధములను బాధ్యతలను భారములను నీవే తెచ్చిపెట్టికొని వాటినుండి రక్షింపుమని యితరులను ప్రార్థింపనేల? జ్యోతుల కెల్ల పరంజ్యోతివి నీవేయైనపుడు జ్యోతికొరకు నీవింకెవరిని ప్రార్థించెదవు? ఇదియే రహస్యము! నీవు స్వతంత్రుడవు. నిన్నెవరు బంధించిరి? నీకోరికలే నిన్ను బంధించుచున్నవి. ఇంతకన్న నీకు వేరుశత్రువులు లేరు. నీనుండియే ప్రపంచములోనున్న శక్తులన్నియు, నాకర్షణమంతయు ప్రవహించుచున్నది. ఈప్రపంచములోనున్న యద్భుతములన్నియు నీభావములే! కోరికలన్నియు నశించుచో నీవఖండ సచ్చిదానందమే యగుదువు నీవేల భయపడుచున్నావు? "ఇది పోవును; అది పోవును" అని భయపడుచున్నావు. ఇరుగుపొరుగువారిని

చూచి భయపడుచున్నావు ఆక్షేపణలకు భయపడుచున్నావు! దీనికి కారణమేమి? నీకుమంచిపేరు రావలెను! కీర్తిరావలెను. అనుకోరిక యుండుటే దీనికి కారణము. నీవు సక్తుడవగుచున్నావు. అది నిన్ను మంగపుకురాయివలె ముంచుచున్నది. భయము విచారము మొదలగునవన్నియు కోరికల ఫలితము కాదా? నీవొక రాజుదగ్గర లేక ధనికునిదగ్గర చేతులునలుపుకొనుచు నీయువిధేయతలను ఘటించుచున్నావు. నీతని పవిత్రత నభిలషింపకపోవుటచేతనే యిట్లుజేయుచున్నావు. నీకట్టికోరిక లేనినాడు నీవే ప్రభువులకెల్ల ప్రభుడవగుదువు. ఒకటొకటిగా నీకోరికలన్నియు నశించునపుడు నీవఖండ సచ్చిదానందమున నోలలాడెదవు! చూచితిరా! మీరు సత్యపథమున కొత్తగా సాధింపవలసిన దేదియును లేదు; మీకోరికలచే మీరు తెచ్చిపెట్టుకొనిన బంధనములను, దాస్యమును బాపుకొనుటే మీరు చేయవలసిన కర్తవ్యమని రాముడు మీకు హితము నొసగుచున్నాడు. ఓం! ఓం! ఓం!

మీగృహము లానందధామము లెట్లగును?

భారతదేశమున క్రూరచిత్తుడైన నొకయజమాని యుండెను. అతడు తననౌకరులను చిత్రముగా బాధించుచుండెడివాడు. ఒకనాడతని నౌకరు షడ్రసోపేతమైన మధురాహారములను తయారుచేసెను. వాటిలో కొంచెమైనను నౌకరునకు మిగల్చకుండ నంతయు తానే తినివేయవలెనని

ఆయజమాని యొక్క వ్యాజమును పన్ని, "మనము దీనినిప్పుడు తినవద్దు; తెల్లవారిన తరువాత తినవచ్చును కనుక నిప్పుడు నిద్రపొమ్ము" అని చెప్పెను. రాత్రియేమియు తినకుండ పరుండుచో యుదయమున నౌకరు కేమియు లేకుండ తానే తినవచ్చునని యత డాశపడెను. ఆనౌకరు కేయుచ్ఛిష్టమునో పావేయవలెనని యతడనుకొనెను. "మన మిప్పుడు నిద్ర పోవుదము రాత్రి మనలో మంచికల, గొప్పకల యెవరికి వచ్చునో వాడీభక్ష్యమునంతను తినవలెను. రెండవవాడు మిగిలిపోయిన యెంగిలిముక్కలను తినవలెను. అని యాతడు చెప్పెను. తెల్లవారెను. యజమానియు నౌకరును భక్ష్యముల నారగించుటకు కూర్చొనిరి. నీవేమికల గంటివని యజమాని యానౌకరు నడిగెను. "అయ్యా! మీరు యజమానులు. అగ్రస్థానము మీదికనుక మొట్టమొదట మీకలను చెప్పుటయుచితము. తరువాత నాకలను నేను మనవిచేసికొందు" నని యతడనెను. "ఈనౌకరు చదువులేని మూర్ఖుడు; అజ్ఞాని. వీడే గొప్పకలను సృష్టింపజాలడు" అని యజమాని తనకల నేకరువుపెట్టెను. "నాకలలో నేను భారతసామ్రాజ్యాధిపతినైతిని. అంతేగాక యూరపుదేశములోని చక్రవర్తులును, అమెరికా రాజ్యాధిపతులును భారతసామ్రాజ్యమునకు బానిసలైరి. నేను భారతచక్రవర్తినై వారినందరను

పరిపాలించితివి" అని యతడు తనకలను చెప్ప 'నీవేమికలను గంటివి' అని యానౌకరు నడిగెను.

పాపమానౌకరు నాపాదమస్తకపర్యంతము వణకుచు 'అయ్యా నాకట్టి గొప్పకల లేవియును రాలేదు' అనిచెప్పెను. ఆయజమాని భక్ష్యములన్నియు దనకేవచ్చునని యుబ్బిపోవుచుండెను. ఆనౌకరు "నాకలలో నాకొక వికృతవేష ధారిణియగు భయంకర రాక్షసి కాన్పించెను" అనిచెప్పెను. తరువాత నేమిజరిగెను? అని యజమాని యుత్సాహముతో ప్రశ్నించెను. "వానిచేతిలోనొక తళతళలాడు కత్తి యుండెను. వాడు నన్ను దానితో జంపుటకు పరుగెత్తుకొని వచ్చుచుండెను. అతడు నన్ను చంపుటకు సిద్ధమాయెను" యజమానికీ కథనువిన్న కొలది సంతోషమధికమగుచుండెను. "వాడునిన్నేల చంపవచ్చెను? అప్పుడు నీవేమిచేసితివి" అనియజమాని నౌకరునడిగెను. "అయ్యా! వాడు నన్నా భక్ష్యములను భక్షింపుమనెను. లేదా నీతలనరికెదనని కత్తి ఝుళిపించెను" నీవప్పుడేమి చేసితివి? "ఏమి చేతును! కిక్కురు మనకుండ వంటయిల్లుజేరి భక్ష్యములను కాజేసితిని" అని యతడు బదులుచెప్పెను. "అప్పుడు నన్నేల లేపకపోతివి?" అని యజమాని వానిని మరల ప్రశ్నించెను. "అయ్యా! మీరు సర్వప్రపంచమునకును సార్వభౌములైరిగదా! మీదర్బారులో నెందరో పృథ్వీపతులుండిరి. తుపాకుల

తోడను, విచ్ఛేకత్తులతోడను బారులుతీరిన భటావళి యుండెను. నేను మీసమీపమునకు వచ్చుచో వారునన్ను పొడిచి చంపెదరు. నాకు తటస్థించిన మహావిపత్తును మీతో విన్నవించుకొనుటకు వీలుచిక్కక నేనాభక్ష్యముల నారగించితిని." అని యతడు చెప్పగా యజమాని నిర్విణ్ణుడయ్యెను.

మీరును ముందెప్పుడో కాబోవు స్వర్గమునుగురించి యూటలూరుచు ప్రస్తుతమును జారవిడుచుచున్నారు. మీకలలన్నియు గర్ణశాస్త్ర్యములుగనే యున్నవి. మీరు మీకలలో యాకాశసౌధములను నిర్మించుకొనుచున్నారు. మన 'మిది చేయవలెను; అదిచేయవలెను.' లేకుచో వెంకటేశ్వరులవారు కోపపడుదురు; సత్యనారాయణమూర్తి స్వర్గమునకు పోనీయడు. అనుభయములకు లోనగుచున్నారు. రాక్షసభయముచే తన ప్రస్తుతభక్ష్యములను భక్షించి తృప్తినొందిన యానౌకరువలె మీరును మీప్రస్తుతములను గమనించుటెంతయు నుచితము. మీరు మీప్రస్తుతమును గురించి తగుశ్రద్ధను తీసికొందురేని భవిష్యత్తు, మీయూహాప్రపంచము, తన తనశ్రద్ధను తానే తీసికొనను. మీకేది ప్రియతమమో, మిమ్మేది వెంటనే యానందమున నోలలాడించునో దాని కొరకే మీరు మొదట ప్రయత్నింపవలెను. ధర్మము మొట్టమొదట స్వగృహములోనే ద్యోతకము కావలెనుగదా!

దుఃఖము, విచారము, బాధ, మనఃక్లేశము మొదలైనవేమియు లేకుండ భార్యాభర్తలెట్లు తమ యుద్వాహమును సార్థకము చేసికొనగలరు? అను విషయమును మనము చర్చింపవలసియున్నది. "ఓకృష్ణుడా! ఓబుద్ధుడా! ఓజీసస్! మా బాధలను తొలగింపుము. మమ్ము విచారములనుండి తప్పింపుము" అను ప్రార్థనలను వినుచుందుము. రాముడు మీకు చెప్పునదేమన మీమరణానంతరము వారు మీబాధ తొలగింప వచ్చును తొలగింపకపోవచ్చును. కాని యీజీవితములోనున్నంత కాలము మీబాధలను తొలగించునదెవరు? జీవితములో భర్తయే భార్యకు 'కృష్ణుడు' కావలెను; రక్షించువాడు కావలెను. అట్లే భార్యయే భర్తకును కృష్ణుడు 'రక్షించునది' కావలెను. కాని యిప్పుడట్లు జరుగుటలేదు భార్య భర్త కొకరాక్షసి యగుచున్నది. భర్త భార్య కొకసైతానగుచున్నాడు. మీలో నానందములేదు! స్వర్గములేదు! ఈపరిస్థితులను మార్చుటెట్లు? ప్రతిభర్తయు, ప్రతిభార్యయు సన్న్యాసమును స్వీకరింపవలెను. అదియే యదార్థమార్గము. సన్న్యాస మనుటతోడనే మీదేహము గగుర్పాటు జెందుచున్నది; మీరు భయపడుచున్నారు. కాని సన్న్యాసములేనిదే మీగృహములు స్వర్గధామములు కాజాలవు. సన్న్యాసమన నొకదురభిప్రాయము ప్రబలియున్నది. దానికి సరియైన యర్థము మీకు తెలియుటలేదు. సన్న్యాస

మన హిమాలయారణ్యములలో మగ్గుటకాదు; దిగంబరు లగుటకాదు; దండకమండలములను స్వీకరించుటకాదు; శిఖాయజ్ఞోపవీతములను విడిచిపెట్టుటకాదు. అదేసన్యాసమగుచో వివాహితులు దానినెట్లాచరింపగలరు? వారు భార్యాభర్తలుగా జీవింపవచ్చును. వారికిండ్లు వాకిండ్లు ధనధాన్యములు నుండవచ్చును. ఇవియే లేనిచో వారిక సన్యసించుట దేనిని? త్యాగముచేయుట దేనిని?

సుత, సతీ, మిత్ర పరిచారికాదులతోగూడి గృహస్థధర్మములను జక్కగా నిర్వర్తించు ననూనమహేశ్వరులు సన్యాసమున కపాత్రులని హిందూమత గ్రంథములు చాటుచున్నవి. సన్యాసమనగా ప్రపంచమును విడిచి, సంఘమును త్యజించి, ప్రతిదానిని ద్వేషించి, యరణ్యములకు పోవుటయను దురభిప్రాయము కలదు. ఇది సన్యాసమున కర్థమెంతమాత్రమును కాదు! హిందువులు తమ నిత్యగృహజీవితములో గూడ సన్యాసమునే వరింపవలెను. అట్లు కాక వేదాంతమంతయు, యీసన్యాసతత్త్వమంతయు, నేకొద్దిమందికో మాత్రమే యైనయెడల దీనిని నడిగోదావరిలో పారవేయుట సర్వోత్కృష్టము. ఈసన్యాసము ప్రతివారికినియుండవలెను. సన్యాసములేనిదే యేవీరుడును సత్కృష్టుడు కాజాలడు; ఏకవియు కవిత్వమును జెప్పజాలడు. ఇదిమీకు చాల యాశ్చర్యముగా గాన్పింపవచ్చును. నెపోలియను, వాషింగ

టను అలెగ్జాండరు, సీజరు, కృష్ణుడు, రాముడు మొదలగు వారందరును విజయభేరి మ్రోగించుటకును జాతులపై ప్రభుత్వము చేయుటకును సర్వసేనాధిపతులై జగచ్చక్రము పరిపాలించుటకును సర్వసంగపరిత్యాగము చేసి ప్రపంచాతీతులుగ నుండవలెనుగదా! వారు ప్రశాంతమనస్కులు; ధీరస్వాంతులు; నిర్మల హృదయులు; అచంచలభక్తులు; వారి సర్వశక్తులను వారొకే వస్తువుపై, నొకే లక్ష్యముపై కేంద్రీకరింపవలెను. ఇతరపరిస్థితు లేమియు వారిని చలింపజేయరాదు. దీనిభావమేమి? దీని యర్థమేమి? ఇదియితరవిషయములనన్నిటిని త్యజించుట, సన్యసించుటకాదా? ఈసన్యాసమెవరి కెక్కుడుగానుండునో వారు ధన్యులు! నెపోలియను యుద్ధరంగమున కొంటరిగావచ్చి తనపై నురుకనున్న శత్రుసేనానివహమునంతను 'ఆగుడు' 'ఆగుడు' అనునొక్క మాటతో నాపివేసెను! వారందరు నతని వశులైరి! దీనికి కారణమేమి? ఈశక్తియంతయు నతని కెచ్చటనుండి వచ్చుచున్నది? సర్వమును సన్యసించుటచేతనే, తనయాత్మలోనే తాను మగ్నుడగుటచేతనే, తన దివ్యతత్త్వమున లీనమగుటచేతనే యతని కీయద్భుతశక్తి చేకూరినది అది యతనికి తెలియవచ్చును! తెలియకపోవచ్చును. అతడు తన శరీరమును, మనస్సును, సర్వమును మరచిపోయి వాటి కతీతుడయ్యెను. అతనికి ప్రపంచమే లేదు! అట్లే న్యూటను కూడ

ప్రపంచమునకు దన యద్భుతవేదాంతమును, శాస్త్రాదులను సమర్పించుటకీ సన్న్యాసముచే కలిగియుండెను. అతడు తన శరీరమును, మనస్సును, సమస్తమునుగూడ మరచిపోయెను. అతడు తన యింటిలో కూర్చొనెను. కాని యతని కాయిల్లు యిల్లుగాదు; స్నేహితులు స్నేహితులుగారు. ఇవేమియు నతనికి లేనట్లేయుండెను. ఎంతనిర్లిప్తత! అతడేమియు చేయుట లేదని ప్రజలనకొనెదరు. అతడేమియు చేయుటలేదని ప్రజలను కొనునప్పుడే యతడు సర్వశక్తివంతుడగుచున్నాడు. పైకతడు జడునివలెనున్నాడు; సర్వమును సన్న్యసించినాడు, కాని యతడు సర్వశక్తిమంతుడగుటలేదా? ఈఋషులు ఈమహామేధావులు, ఈకవిశేఖరులు, ఈయుత్కృష్టపురుషు లందరును తమకు తెలియకుండగనే సన్న్యాసమును స్వీకరించుచున్నారు.

ఈసన్న్యాసమే జ్ఞానము. జ్ఞానసన్న్యాసముల కొకటే యర్థము. జ్ఞానమనగా మన మనుకొను విషయగ్రహణము కాదు. అదికూడ నీకుచాల సహాయకారియే! కానియది నీకు శాంతి నొసగజాలదు. అదియదార్థజ్ఞానముకాదు. త్యాగమే సన్న్యాసమే యదార్థజ్ఞానము; ఆత్మజ్ఞానము; సత్యజ్ఞానము. నీనిజతత్వజ్ఞానము ఈజ్ఞానమును నీవు బుద్ధిద్వారమున తెలిసికొంటి వనుకొనుము; అంతటితో సంతృప్తియుండునా? అది చాలునా? అది కొంత మేలును చేయును. కాని యదియు

నసంపూర్తియే! నీవు జ్ఞానివి కావలెనన్న, నీకీజన్మలోనే మోక్షము చేకూరవలెనన్న నీభూతలమే నీకు స్వర్గసదృశము కావలెనన్న నీవీదివ్యజ్ఞానమును గ్రహింపవలెను; నీవే బ్రహ్మము; నీవేఆదివ్యతత్త్వము; నీవే యీపర అవ్యక్తశక్తివి. నీవే యీపరంధామము అను జ్ఞానమును కలిగి యుండవలెను. ఈజ్ఞానమును నీవుబుద్ధిచే గ్రహించిన చాలదు; నీభావప్రపంచమున నీకార్యకలాపరంగమున నీరక్తనాళములగుండ, నీనాడీమండలమంతటను, నిది యదియననేల బాహ్యాభ్యంతర శరీరమంతటను, నీజీవితమంతటను యీదివ్యభావమే యీబ్రహ్మభావమే ప్రకాశింపవలెను. అప్పుడే నీకు జీవన్ముక్తి సిద్ధించును. ఈజ్ఞానమే సన్యాసము. ఈజ్ఞానము నీకు కలుగుచో నీవు సన్యాసివే యగుదువు!

అడవులకు పోవుట యొకసాధనము మాత్రమేకాని పరమావధి కాదు. అది విశ్వవిద్యాలయమునకు పోవుటవంటిది. విశ్వవిద్యాలయములో మనము జ్ఞానసముపార్జన చేసికొందుము. కాని యచ్చటనే శాశ్వతముగా నుండిపోవలెనను విధికలదా? ఇట్లే నీజ్ఞాన సంచయముకొరకు కొంతకాలమరణ్యములకు పోవచ్చును. కాని యరణ్యములకు పోవుటే సన్యాసమని వేదాంతశాస్త్ర మెచ్చటను బోధించుటలేదు. నీస్థలములతో గాని, నీపదవితో గాని, నీశారీరక కృత్యములతో గాని సన్యాసమునకెట్టి జోక్యమును లేదు. నీవెచ్చటనున్నను

సన్న్యాసము నీకుమరింత వన్నెదెచ్చును; జయమును చేకూర్చును; నీశక్తులకు దోహదము నిచ్చును; నీయధికారముల నభివృద్ధిజేయును. నీబలమును, యుత్సాహమును నినుమడించును; నిన్ను భగవంతుని జేయును. అది నీవిచారములను నీదుఃఖములను, నీభయములను బారద్రోలును. నీవు భయరహితుడవు, నానందమయుడవు నగుదువు.

వివాహితుడీసన్న్యాసము నెట్లుసాధింపగలడు! భార్యాభర్తలొండొరుల సౌఖ్యము నభివృద్ధిచేయ సమకట్టుదురేని యీసమస్య నేడే చక్కబడగలదు. భార్యాభర్తలొండొరులకు కృష్ణులు గారేని మీభగవద్గీతలు, మీగ్రంథరాజములు నిరర్థకములు. దేవాలయములలోను, క్రిస్టియను చర్చిలలోను, మఱిసభలలోను "మీరు మీసర్వమును త్యజింపవలెను; మీయైశ్వర్యములు మీసంపత్తులు, మీశరీరములు మీవికావు. అవి భగవంతునివి" అని బోధింపబడుచున్నది. ఈజ్ఞానముతో మీరిండ్లకు బోవుచున్నారు కాని యింటికి పోవుటతోడనే "ఏమండోయి నాకో కాసులపేరు చేయించరు! ఓబనారసు చీరయినా కొనరుకదా!" అని భార్యదగ్గరకు చేరును "అబ్బ! నాదగ్గర డబ్బులేదు" అని యాతడు బదులుచెప్పును. దీనియర్థ మేమి! పిల్లవాడువచ్చి "నాన్నగారు! నాన్నగారు! ఇట్లురండి" అనును. నీవు "మాచెల్లెలు, మాఅబ్బాయి, మాపిల్లవాడు, మాయింట్లోవాళ్లు, మాపిన

తల్లి" అని పాడుచుందురు. ఇవన్నియు దేవాలయములో దేవునకు సమర్పింప బడినవే! ఇంటికి వచ్చునప్పటికి యివన్నియు "నా కొడుకు నా చెల్లెలు" అగును. ఇక్కడ నివి దేవునివికావు! "నేను నీదాసుడను; నీవాడను; నా సమస్తమును నీదే! నీ ప్రసాదమే! నీకే సమర్పించుచున్నాడను" అను పెద్ద పెద్ద మాటలన్నియు తాత్కాలిక భావములన్నియు, భార్యాబిడ్డల ముఖము చూచుటతోడనే పలాయన మగుచున్నవి.

ఇట్టి రోజులలో నాధ్యాత్మికాభివృద్ధియు, గృహస్థజీవితమును యుత్తర దక్షిణధృవము లగుచున్నవి. 'వాటి కెచ్చటను సామరస్యము కుదురుటలేదు. దేవాలయములో జరిగిన దంతయు గృహములో నదృశ్యమగుచున్నది. పెనిలోపీయను నామె పగలంతయుకష్టపడి త్రాడును పెనివెట్టుచు రాత్రి దానినంతను విప్పివేసెడిదట' అట్లేమీరును మీ దేవాలయములలోను, మీ ప్రార్థనలలోను జప, తపములలోను, మీయాధ్యాత్మికాభివృద్ధిని పెనివెట్టుకొనుచు స్వగృహములలో దానిని విప్పివేసి కొనుచున్నారు. వ్యవహారములిట్లే నడుచుచో మోక్షమార్గము కాన్పింపజాలదు మీరుభగవంతునితో పరిహాస మాడకుందురేని, మీ ప్రార్థనలన్నియు బూటకములు కాకుండనుండవలెనన్న మీరీవిషయమై జాగరూకతతో ప్రవర్తింపవలెను. భార్యాభర్త లొకరినొకరు రక్షించుకొనవలెను "నేను నిన్ను ప్రేమించుచున్నాను" అని ప్రేమ

లందురు. ఎంతమోసము! ఎంత యాత్మవంచన! నీవు నీభార్యనుగాని, భర్తనుగాని నిజముగా ప్రేమింతువేని నీవామెకొరకు లేక యతనికొరకు దేనినైనను త్యజింపవలెను. మీరట్లు చేయుచున్నారా? లేదు; లేదు; భార్యభర్తను తనస్వాధీనము చేసికొనవలెనని చూచును. భర్త భార్యను తన పశ్వాదివాహనములు మొదలైన సొత్తువలెనే కలిగి యుండవలెనని చూచుచుండును. ఒకరికొకరు బానిసలు కావలెనని కోరుచుందురు. కాని మీరు నిజముగా నొకరి నొకరు ప్రేమించుకొనుచో నొకరిమంచి కొకరుతోడ్పడ వలెను. ఒకరియభివృద్ధికొకరు సహాయపడవలెను; నిజముగా మీరట్లు చేయుచుంటిరా? చేయుచున్నట్లు మీరనుకొన వచ్చును. కాని మీరు పొరపడుచున్నారు. సోదరా! ఒకరి విషయ సౌఖ్యముల కొకరు దోహదము నిచ్చుట యానందమును చేకూర్చుట కానేరదు; అది యథార్థానందము కాదు. ఆనందమునకదే మార్గమైనయెడల నీప్రపంచములో నన్ని కుటుంబములును సంతోషస్వాంతమున తేలియాడవలసినదే! అట్లున్నవా? కుటుంబములలో సంతోషము కాన్పించుచున్నదా? లేదు! లేదు! వెయ్యింటి కొకటియైన నట్టి కుటుంబము లేదు. వారికి సంతోషమేల లేకపోవుచున్నది? అన్యోన్యానందము నెట్లు చేకూర్చుకొనవలెనో, అన్యోన్యాభివృద్ధి నెట్లు జరుగగలదో వారికి తెలియకుండుటచే దుఃఖమే

శరణ్యమగుచున్నది విషయలోలత యానందాభివృద్ధి కానేరదు. "ప్రేమించుట యన దుఃఖములను మెడకు కట్టుకొనుటే" అను సామెత కలదు. చరిత్రకారులును, నవలా రచయితలును, యితర ప్రజలును అందరును యీ యనుభవమునే బలపరుచుచున్నారు. ప్రేమించుట యన దుఃఖమును మెడకు కట్టుకొనుటయట! కాని యిట్టి దుఃఖమును తెచ్చిపెట్టుచున్నట్టి ప్రేమలో నేమైన దోషమున్నదా? లేదు. లేదు. ప్రేమను వినియోగించుటలోనే దోషమంతయు కలదు. దానినెట్లు వినియోగింపవలెనో యెరుగక దుఃఖమును తెచ్చిపెట్టుకొనుచున్నారు. కాళింది చిన్నికృష్ణుని మ్రింగివేసెను. అతడు దాని యుదర గోళమున ప్రవేశించి తనచేతనున్న కత్తిచే నాసర్పము యొక్క హృదయమును చీల్చివేసెను. హృదయము రెండు వ్రక్కలై సర్పము మృతిచెందెను. శ్రీకృష్ణుడు యథాప్రకారము పైకిలేచివచ్చెను. చూచితిరా! ప్రేమయన నేమి! ప్రేమయన కృష్ణుడు; భగవంతుడు. అది హృదయమున ప్రవేశించును. అది భోగలాలసుని హృదయమున ప్రవేశించి యచ్చట స్థానము నేర్పరచుకొని హృదయమధ్యమున, నాయువుపట్టున జేరుటతోడనే దానిని చీల్చివేయును. ఫలితమేమగును? హృదయము వ్రక్కలగును. విచారము, దుఃఖము, బాధ, ఏడ్పులు "రొమ్ములు బాదుకొనుట, పళ్ళుపటపటలాడించుటలు" మొదలగునవన్నియు

ప్రాపంచిక ప్రేమఫలితములు. ప్రాపంచిక ప్రేమయెప్పుడు నిక్లేశఫలించును. నీవేవిషయమునుగాని దానికొరకే ప్రేమింపుము. దానియందుగు సంగివుండువేని తత్క్షణమే శ్రీకృష్ణభగవానుడు నీలో ప్రవేశించును; నిన్ను పొడిచివేయును. హృదయము చెక్కలై పోవును. విచారగ్రస్తుడవై, రోదనము చేయుచు "అబ్బా! ఈప్రేమ యెంతఘోరమైనది. ఇదినన్ను ధ్వంసము చేసినది," అనుకొనెదవు. లక్ష్మిని విశ్వసింపకుము. భగవంతునే నమ్ముకొనుము. విషయములకొరకాశింపకుము. నీయాత్మయందే విశ్వాసముంచుము. విషయములు విచారములను తెచ్చిపెట్టును. వాటిని పూజించుట విగ్రహారాధన. ఈశరీరములన్నియు విగ్రహములు; ప్రతిమలు; చిత్రపటములు. నీపాకపటమును పూజించుచు దానిలోనున్న వ్యక్తిని నిర్లక్ష్యము చేయుట విగ్రహారాధన కాదా? నీస్నేహితుడు తనపటము నొకదాని నీకిచ్చెననుకొనుము. నీవు దానిని ముద్దిడుచు, ప్రేమించుచు, పూజించుచు నీస్నేహితుడే వచ్చినపుడతనిని నిర్లక్ష్యము చేయుట తగునా? అది న్యాయమగునా? అట్లయిన నీస్నేహితుడు పటమును నీయొద్ద నుంచునా? అతనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుటకే కదా యది నీకొసంగబడినది? నీవాపటము యొక్క యజమానినే పూజింపవలెను. స్మరింపవలెను. ఈప్రపంచములోని వస్తువులన్నియు భగవంతుని ప్రతిమలు; భార్యాభర్తలీప్రతిమలకే

దాసు లగుచున్నారు. విగ్రహారాధనను సల్పుచున్నారు. యజమానిని, భగవంతుని మరచుచున్నారు.

భారతదేశమున నొకసమాధిమీద రాముడొక మృతశాసనమును జూచెను. దానిపై నిట్లుండెను. "మృతుడైన నాబిడ్డ డిచ్చట స్థాపింపబడెను. అతడు నాహృదయము నావరించెను; నేనతనినే దేవునివలె కొల్చితిని. కనుక భగవంతుడు నాకు ధర్మమును ప్రసాదించినాడు. నేను విడిపడుట చాల యవసరమయ్యెను" దీని నొకస్త్రీ వ్రాసెను. ప్రపంచ విషయము లిట్లే పాలింపబడును. మనమీ ప్రతిమలను యథార్థముగా నుపయోగింతుమేని యవి మనతో నుండవచ్చును. లేనిచో నవి వెంటనే తీసికొనబడును. ఇదియే సన్యాసము. ప్రతిగృహమున నిట్టి సన్యాసమునే యాచరింపవలెను.

మీకు మరియొక యుదాహరణమును చూపెదను. ఇచ్చట స్త్రీలు, పురుషులు, ప్రియులు మొదలగువారున్నారు. మిమ్ముల ప్రేమకు బురికొల్పునదేది? ఆకర్షించునదేది? శరీరమా? కండ్లా? చెవులా? చర్మమా? ముక్కా? కాదు, కాదు. అవియే ప్రేమ కారకములగుచో ప్రాణముపోయినతరువాత కూడ వాటియందు మీకు ప్రేమకలుగవలెను. కాని మృత శరీరమును మీరు ప్రేమించుటలేదు. మీరు దానిని త్రోసి వేయుచున్నారు; శ్మశానమునకు సాగనంపుచున్నారు. శరీ

రములోనున్న 'తత్త్వమే' ప్రాణమే, శక్తియే, ఆత్మయే యిమ్మాకర్షించుచున్నది; ప్రేమను పుట్టించుచున్నది. ప్రతి వాని కంఠములోనుండియు చూచునది యంతరంగమునందున్న భగవంతుడే! అతనిశరీర మొకప్రతిమ ఒకపటము; ఒక వాసము లేక వస్తు. ఈ వస్తువుధరించు వ్యక్తికంటె వస్తువే యెక్కువగా నేల ప్రేమించెదవు? దానిని ధరించు అంతరంగిక సత్యమునే ప్రేమింపుము. శ్రద్ధగా శోధన చేయుచో సత్యము నీకే తెలుపడగలదు.

కొందరు రెక్కడు చాకచక్యమును, లావణ్యమును కలిగియుండుటను నీవు చూచుట లేదా? దీనికి కారణమేమి? ఇది యెచ్చటనుండి పుట్టుచున్నది. ముక్కు, చెవులు మొదలగునవి దీనికి కారణము లగునా? కాదు. కాదు. వాటి యందము వాటిలోనే యడగియుండును. చాకచక్యమే లావణ్యము. లావణ్యము నీలోనున్న యాత్మనుండియే ఆవిర్భవించును.

ఈశక్తి, యీచాకచక్యము, యీకదలిక యెట్లు కలుగుచున్నవి? నీవు పర్వతముల నెక్కగలవు. గుట్టలకెగ బ్రాకగలవు. ఎచటకైనను నడచిపోగలవు. కాని ప్రాణము పోవుటతోడనే యీశక్తి యంతయు నెచ్చటకుపోవుచున్నది? శరీరముకు నీలోనున్న యాత్మ మునుపటివలె సహాయము

చేయుకొంటుటచే నది క్షీణమగుచున్నది. కనుక నీశరీరము లోనుండి నీకండరములను కదలించునది, నీశిరోజములకు దోహదము నొసంగునది నీలో రక్తస్రావమును కలుగచేయునది ఏది? అదియే విశ్వశక్తి, విశ్వాత్మ, బ్రహ్మము. అదియే నీవు. నీవు చనిపోవునపుడు నిన్ను నలుగురు మోయవలసి వచ్చుచున్నది. జీవించియుండగా నీ 180 పౌనుల శరీరము నవలీలగా కొండలనెక్క, గుట్టలనెక్క మోయగలిగిన దెవరు? ఆశక్తి యనిర్వాచ్యము; అదృశ్యము. కాని అది నీలోనేయున్నది. అదియే నీలోనున్న బ్రహ్మము. అందరిలోనుగల బ్రహ్మము. అదియే ప్రతివ్యక్తియొక్క కదలికకును మూలకందము. మానవుడు నిద్రపోవునపుడు వానికన్నులు చూచుటలేదు. చెవులు వినుటలేదు. అతడు చనిపోవునపుడు యింద్రియము లన్నియు యథాస్థానములో నున్నను వ్యాపార మాగిపోయినది; దీనికి కారణమేమి? లోపలనున్న దేవత్వము వీటికి సహాయము చేయకపోవుటే దీనికి కారణము. లోపలనున్న దేవత్వమే యీబాహ్యచలనమునకంతకును కారణము; జీవిక. దీనిని మీరు గుర్తింపవలెను. నీవెవరినైనను చూచునపుడు వారికండ్లలోనుండి నన్ను తిలకించునదెవరు? అది యంతరంగమునన్న బ్రహ్మము ఇంద్రియములన్నియు దుస్తులు. ఈప్రపంచకములోని ప్రజలు ప్రేమించునపుడు బాహ్యములను, దుస్తులను ప్రేమింతురు. సత్యమును విడిచి

దానిఛాయను, అసత్యమును మోహింతురు. ఈపాశమునకై వారు దుఃఖముల ననుభవింతురు. ఈయజ్ఞానమును తరింపుము. భార్యాభర్తలు పరస్పరము బ్రహ్మమునే భజింతురుగాక! దానినే చూడగలుగుదురు గాక!

సర్వమును బ్రహ్మమయమే కావలెను. సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ. భార్య భయంకర నరకద్వారము గాక బ్రహ్మమును ప్రతిబింబు దర్పణమే యగునుగాక! అట్లే భర్తయు భార్యకొక బ్రహ్మప్రతిపాదకదర్పణము కావలెను గాని పిడిగుద్దులగాయములు కాగూడదు. భార్యా భర్త లీసాధన నెట్లు చేయగలరు? ఈయోగ మెట్లువలంబనీయము?

భార్య భర్తను రక్షింపవలెనన్న మొట్టమొదట నతని నామె బాహ్యకలుషములనుండి కాపాడవలెను. అత డవివాహితుడుగానుండుచో ననేక మోహములకు గురియగుచున్నాడు. అతడు ప్రతిగాలికి నూగులాడుచు తెన్ను తెలియక నిటునటు కొట్టుకొను నావవంటివాడు. బ్రహ్మజ్ఞానము లేని మానవుని మోహము లెదుర్కొనును. కనుకనే భార్య మొట్టమొదట వాని నీదుర్గతినుండి కాపాడవలెను. కాని సామాన్యముగా నిట్లుజరుగుటలేదు; భార్యలు భర్తల నీదుర్గతినుండి తప్పించుటకు మారుగా తామే వారికి మరింత భారమగుచు వారి నధోగతికి క్రిందికి దీయుచున్నారు. ఇది మనయొద్దనున్న

రూప్యముల నన్నిటిని యిచ్చివేసి పెద్దనోటును తెచ్చి పెట్టు కొనినట్లుండును. రూప్యముల భారము తగ్గినది. కాని యీ యొక్కనోటు మరింత భారమైనది. బాహ్యమోహము లన్నియు పోయినవి కాని యీమోహ మొక్కటే వానిని మించినది. ఒకనాడొక గుఱ్ఱము దుష్టులవలన తనకు కలుగు చున్న బాధను తప్పించుకొనుటకై యొకమానవుని చెంతకువచ్చి వానిసహాయము నడిగెను. అతడు "నావద్ద బాణములున్నవి. నేను వానిని సంహరించెదను. కాని నీపై స్వారిచేయు నియమవలె" నని చెప్పెను. ఆగుఱ్ఱము దానికొప్పుకొని వానిని తనపై నెక్కించుకొనెను. వాడు బాణములతో దుష్టులను సంహరించి యింటికి వచ్చెను. గుఱ్ఱము చాల సంతోషించి వానికి నమస్కరించి "నేను పోయివచ్చెద" నెల విండనెను. "నీవెచ్చటకు పోయెదవు? నీయుపయోగము నాకిప్పుడు తెలిసినది. కనుక నిన్ను పోనీయను. నీవు నేటినుండి నానౌకరుగా నుండవలె"నని నిరోధించెను. చూచితిరా! గుఱ్ఱమునకు దుష్టులబాధ పోయినదికాని యేమది తన స్వేచ్ఛనే పోగొట్టుకొనవలసి వచ్చెను!

అట్లే మానవుడును వివాహమైన తరువాత బాహ్యమోహమునుండి తప్పించుకొనినను తనభార్యమోహపాశములలో జిక్కుకొని కథలోని గుఱ్ఱమువలె నిరంతరదాస్యమును సంపాదించుకొనుచున్నాడు. కాని స్త్రీ మానవునెట్లు రక్షింప

గలదు? ఎట్లురక్షింపవలెను? భార్యభర్తను వశపఱచుకొన బ్రియత్నింపజనదు. భర్తకూడ నట్లేచేయువలెను. అప్పుడే వివాహమున కర్థముండును; అది పవిత్రమగును. లేనిచో నూరుమంది క్రైస్తులువచ్చినను వేయిమంది కృష్ణులువచ్చినను లాభము లేదు. ఎన్ని బైబిలులున్నను ఎన్ని ఖురానులున్నను ఎన్ని వేదములున్నను ప్రపంచము దుఃఖతోకవలె నేటికినివం కరగనే యుండుటకు కారణమేమి? దుఃఖమును నరకమును కల్పించు యదార్థకారణ మట్లేయుండ నిక మరెట్లుజరుగును? మనగృహములలోనే కుళ్ళంతయునుండ మనకు మోక్ష మెచ్చటనుండి యూడిపడును? భార్యాభర్తలు పరస్పరకళ్యా ణమును కోరనిచో మఱిమెచ్చట? దేవుడెచ్చట? స్వర్గ మెచ్చట? ఈయుగము రైళ్ళయుగము. విద్యుద్యుగము. కనుక మతమునకు స్వస్తిచెప్పబడుచున్నది. ఓహిందువులారా మహమ్మదీయులారా! క్రైస్తవులారా! ప్రపంచసౌభాగ్యము చేకూరవలెనన్న మానవలోకదుఃఖోపశమనము కలుగవలె నన్న మొట్టమొదట మీరీవైవాహిక సంబంధములను సంస్క రించుకొనవలసియున్నది. భార్యాభర్తలొకరినొకరు కాపాడ వలెను. ఒకరినొకరు వశముచేసికొనవలెనను కోరిక నశింప వలెను. నీవందరకును స్వేచ్ఛనొసంగుచో నీవును స్వేచ్ఛ ననుభవింతువు. నీవితరులను బానిసలను జేయుచో నీవుకూడ బానిసవగుదువు. ప్రతిక్రియకును తత్తుల్యమైన ప్రతిక్రియయుండి

తీరును. ఆమె నీకు బానిసయగుచో నీవామెకును బానిసవగుదువు. ఈయుపన్యాసము మీకు చాల భయంకరమైనదిగ కానిపించవచ్చును. సత్యమెప్పుడును భయంకరాకారముననే యుండును. ప్రజలెప్పుడును దానిని సంతోషస్వాంతముతో స్వీకరింపరు. సోక్రటీసు, జీసను మొదలగువారిగతి యేమైనది?

ఒకడు పశువుకొమ్ములకు త్రాడుకట్టి రెండవ కొనను తనచేతిలో నుంచుకొనును. అతడాపశువు తనకు నౌకరు, లేక బానిసయైనదని గర్వించుచుండును. కాని అది తనకెంత బానిసయైనదో తానును దానికంత బానిసయే యగుచున్నాడను సంగతి గ్రహింపజాలకున్నాడు! అదియతని కెట్లు బానిసయగుచున్నది? అది తననుండి పాఱిపోజాలదు. కనుక తనబానిస యగుచున్నదని యతని యభిప్రాయము. అదియే కారణమైనచో తానుమాత్ర మాపశువునుండి యెట్లు తప్పించుకొనగలడు? అతడు త్రాడును విడిచిపెట్టినచో, పశువుకు బానిసకానిచో పశువుకూడ స్వేచ్ఛనే కలిగియుండెడిది. పశువును తనకు బానిసను చేసి యతడును దానికి బానిస యయ్యెను.

ఈప్రపంచములో హిందూదేశములో నేమి అమెరికా యింగ్లండు ఫ్రాన్సు మొదలగు మరేదేశములలో నేమి ప్రపంచమంతటను చాలవరకు ఎన్నికుటుంబములును దుఃఖములకు

పొల్పడుట లేదా? విచారములును, బాధలును వాటిని క్రుంగదీయుట లేదా? "స్వర్గతుల్యమైన గృహము. ఆనందధామమైన గృహము" అని చెప్పకొనుచుందుమే! ఎంత మోసము! అట్టిది వెయ్యింటికి ఒకటికలదా? కల్ల! కల్ల! ప్రజలెందుకు బాధల పాలగుచున్నారు? కుటుంబములేల నరక కూపములగుచున్నవి.? నీహృదయాంతరాళమున నీకుటుంబ మానందధామము కావలెనని నీకు లేదా? అట్లున్నచో గృహమును పరిహాసపాత్రము చేయకుము. విచారకారణముల నాశ్రయుము ఈవిషయమై యుపన్యసిత్తి నొందుము శ్రద్ధాళువవుకమ్ము. కుటుంబములలో సామరస్యము లేకపోవుటకును. ఆనందము శూన్యమగుటకును ప్రకృతి ధర్మములను గ్రహింపకపోవుటయే కారణము. వారు ప్రకృతి విధాన మెట్లున్నదో, పరిణామ మార్గ మెట్టిదియో గ్రహింపలేకున్నారు. నెమ్మది నెమ్మదిగా క్రమక్రమముగా మనయంతరంగ బ్రహ్మమును బ్రతివారును అందరును చేరుటే పరిణామవిధానము, ప్రకృతి యీపరిపక్వస్థితికే పనిచేయుచున్నది. ఇదియే మనపరమావధి ప్రజలీ తత్వము నెరుగక పోవుటచేతనే ప్రపంచములో తమయునికికే తీరని యాటంకములను కల్పించుకొనుచున్నారు.

ఈపరిణామ విధానమున కనుకూలముగనే భార్యాభర్తల సంబంధ మేర్పడవలెనుగాని దద్విరుద్ధముగ నుండరాదు. స్వేచ్ఛయే, మోక్షమే ప్రకృతి విధానము. నీభార్యకు

స్వేచ్ఛ నొసంగుచో నీకును స్వేచ్ఛ కలుగును, కాని దీనియర్థ మేమి? స్వేచ్ఛయనగా నేసంబంధము లేకుండ నన్ని సంబంధములను తెగ్రించుకొనుటయా? స్త్రీపురుషులు స్వైరవిహారులు కావలెననియా? అది యెంతమాత్రమును కాదు. ఈవిధముగ స్వేచ్ఛ కలుగనేరదు. అది హానిసత్వమే యగును. స్వేచ్ఛ యనగా "మీరు మీశరీరములను విశ్వసింపకుడు. వాని యందు మోహమును చూపకుడు మీయంతరంగమునయున్న భగవంతునే విశ్వసింపుడు. మీరు బాహ్యమును ప్రేమింప కుడు. మీయాత్మలనే ప్రేమింపుడు. అజ్ఞానమునుండి విడి వడుటే స్వేచ్ఛ; దీనినేమీరు వృద్ధిచేసుకొనవలెను" మేము కృష్ణుని, రాముని పూజింతుమని ప్రజలు చెప్పుదురు. మీరు మీభర్తలను, భార్యలను మొదట పూజింపవలెనని రాముడు మీకు హితబోధచేయుచున్నాడు. మీరు పూజింపవలసినది విశ్వసింపవలసినది, భార్యాభర్తల రక్తపుముద్ద లెంతమాత్ర ముసు కావని మరల మరల చెప్పుచున్నాను. ఈబాహ్యశరీ రము, చర్మము లోపలనున్న యాత్మకును భగవంతుని చూపు అద్దము మాత్రమే యని గుర్తించెదరుగాక!

పక్షి చిగురు చిగురున యెట్లుగంతులు వేయునో చూడుము! అదియూగులాడుచుండు నొకచిన్న రెబ్బపైనతి తేలికగా కూర్చొనును. ఆరెబ్బ యూగులాడుచుండుట నది గ్రహించియు తనకు రెక్కలు గలవని తెలియుటచే నిర్భ

యముగా గానము చేయుచుండగను. ఆ రెబ్బపైకిని క్రింద కును యూగులాడుచుండును. కాని అది భయపడుట లేదు. అది యా రెబ్బపై కూర్చొనినను తన రెక్కలమీదనే యాధా రపడి యుండును. అదెప్పుడును తన రెక్కలనే నమ్ముకొని యున్నదిగాని యా రెబ్బను నమ్ముకొనుట లేదు. ఇట్లేమీరును జీవింపవలెను. అదియే యదార్థ జీవితము. విషయము లా రెబ్బవంటివి. ఆత్మయే మీ రెక్కలు. నీవెచ్చటనున్నను నీ భార్యాబిడ్డలపైని కెట్టి సక్తతయున్నను నీవు వారినాశ్రయింప కుము; నీహృదయమున వారి కెంతమాత్రమును స్థానమును నొసంగకుము. నీవిట్లే భావించుచు నీ భార్యాబిడ్డలనుగూడ నిట్లే జీవింపజేయవలెను. అప్పుడు నీవు వారినుండి ముక్తుడ వగుదువు. వారు నీనుండి ముక్తులగుదురు. పరాధీన మెంత మాత్రమును లేదు. పరిపూర్ణస్వేచ్ఛ! పరిపూర్ణ స్వాతం త్ర్యము! ఇదియే మనహక్కు!

ఒకనాడొక యద్భుతమైన చిత్రపటము విక్రయము కున తేబడెను. ప్రతివాడును దానినిచూచి విస్మయమంది ముందుగనే కొనుటకు త్వరపడెను. అందులో నొకరాణియు చక్రవర్తియు, రాకుమారులును యుండిరి. వీరందరును రాజ మందిరమున హంసతూలికా తల్పములపై నుండిరి. ఆదృ శ్యము రామణీయకముగా నుండెను. కాని ఆ రాణి చాల జ్వరతీవ్రతచే బాధపడుచు చనిపోవుటకు సిద్ధముగానుండెను.

రాజు రాకుమారులు భోగన నేర్పరాగిరి. మీరుకూడ నాచిత్ర పటమును జూచిన కొనవలెనని యే కోరుచున్నారు. ఆరాణి కెంతయో సామ్రాజ్యమున్నది: సర్వైశ్వర్యములును కలవు. కాని చనిపోవుచున్న యీ రాణివలె గాని యేడ్చుచున్న యీరాజు వలె గాని రాకుమారులవలె గాని మీరెవ్వరైన నుండ గోరెదరా? మీరాస్థితిని మీరేము కోరకు. మీరు మీగృహములలో మీకుటుంబములలో సాక్షులవలె, భగవంతుని వలె నుండవలెను. ఎట్టిసంగమును నెట్టిమోహమును నెట్టి బంధనములును మిమ్ము బాధింపరాదు. మీమనస్సో, హృదయము సీమలలో పరిపూర్ణ శాంతియే తాండవమాడవలెను. అవి యెప్పుడును బ్రహ్మమునే భావనచేయవలెను. మీగృహ విషయముల నన్నిటిని మీరాపటమును జూచినట్లే చూడ వలెను. నీవాపటమును సాక్షివలె చూచునపుడు నీకది యెంతయో రామణీయకముగనున్నది. కాని నీవే యారాణి వగుట కొప్పుకొందువా? నీవందులో జిక్కుకొనుచో సర్వ స్వమును దుఃఖమయమగుచున్నది. మన మీ ప్రపంచవిషయము లలో జిక్కుకొనినపుడే దుఃఖమును వాటిని సాక్షీభూతముగా చూడగలిగినపుడే యానందమును కలుగుచున్నవి.

ఇదంతయు మీకాత్మవిరుద్ధముగా కాన్పింపవచ్చును. విషయములతో జోక్యము లేకుండ సంగము లేకుండ నభివృద్ధి జరుగు టెట్లు? గృహము బాగుపడు టెట్లు? అని మీరడుగ

వచ్చును. ఇది బాలపాఠము. మీరు చెప్పినదీ సంగము నొం
దుచుండుదో? ఇప్పుడే మీ యభివృద్ధి యుపట్టబడుచున్నది. నీవు
వ్రాయునపుడు వ్రాత దానంతటదే జరుగుచుండును. అప్పుడు
“నేను వ్రాయుచున్నాను” అను ఆయథార్థాత్మ యెంతమాత్ర
మును తలయెత్తుటలేదు. అదియచ్చట లేదనియే చెప్పవలెను
చేయి దానంతటదే యెట్లు వ్రాయగలుగుచున్నది? నీకించి
దాత్మను, నీయహంకారమును నీవా విషయములలోనికి
ప్రవేశింపలేదు. కనుకనే యిది సాధ్యమగుచున్నది. “ఆహా!
నేనెంత బాగుగ వ్రాసితిని! ఎంత అద్భుతముగ వ్రాసితిని!”
అని నీవనుకొనుట మొదలుపెట్టినచో తప్పక నీవు ప్రమాద
ములను జేతువు. నీ వ్రాత కాటంకము కలుగును.

మన యహంకారము శూన్యమైనపుడే పనియంతయు
చక్కగా జరుగుచుండునట్లు దీనివలన తెలియుచున్నది. సన్న్యా
సమనగా యీ కించిదాత్మను, యీ యహంకారమును విడ
నాడుటే యని గ్రహింపవలెను. సూర్యుడు ప్రకాశించు
చున్నాడు; నదులు ప్రవహించుచున్నవి; పుష్పములు విక
సించుచు పరిమళగంధమును దశదిశలను వ్యాపింపజేయు
చున్నవి. వీటిలో నెచ్చటను “నేను చేయుచున్నాను. నేను
గొప్పదానను నేను కాంతి నిచ్చుచున్నాను.” అనుభావమే
లేదు. ఇచ్చట పని జరుగుటే కాన్పించుచున్నది. ‘అహం’
లేదు. ఇదియే సన్న్యాసము.

సూర్యునికర్మవలెనే చంద్రనక్షత్రములకర్మవలెనే నీకర్మను అహంకారశూన్యముగా చేయుము. అప్పుడే నీపని జయప్రదము కాగలదు; అప్పుడే నీవు యుదార్థముగా నేకర్మ నైనను జేయగలుగుదువు. యోధాగ్రేసరు లందరును, ఉత్కృష్టపురుషులందరును యీరహస్యమునే కలిగియుండిరి. వారు సూర్య, చంద్రులవలె 'అహం' ను మరచిపోయి తమ పనిని సాధించుకొనగలిగిరి. నీవు విషయములందు సక్తుడ వైనగాని కార్యసాఫల్యము కాదను దురభిప్రాయమును, అజ్ఞానమును విడనాడుము. అప్పుడే నీకార్యమునకు సౌష్టవము చేకూరును. నీవెప్పుడును శాంతినే కలిగియుండవలెను; ఖేద మోదములకు చలింపరాదు. శాంతి; శాంతి; అచలత్వము; శరీరము మాత్ర మెప్పుడును పనిచేయుచుండవలెను; చలనమును కలిగియుండవలెను; శరీర మెప్పుడును పనిచేయుచుండుట; ఆత్మచలింపక శాంతిని పహించుట; ఇదియే నీధర్మము ఇదియేస్వేచ్ఛ! ఇదియేసన్యాసము; జ్ఞానము. బంగారుకాంతుల నీను సూర్యకాంతియు, వెండితీగెలను మించు చంద్రకిరణములును, రత్నకంబళులకీడగు పచ్చని పచ్చికయు సస్యసంపదలు మొదలగు ప్రకృతిదృశ్యము నీకండ్లపై నెంత మృదువుగా, నెంతయాహ్లాదకరముగా, నెంతయుదార్థముగా, సంపూర్ణముగా, నఖండముగా పడుచుండునో అట్లేవిషయములనుకూడ నీవు గ్రహింపవలెను. ప్రకృతిదృశ్యమంతయు కం

డ్లపై పడుచున్నను కండ్లకెంతమాత్రమును భారము కలు
గుటలేదు కదా! కండ్లకు స్వేచ్ఛయే కలదు. ఇట్లే యీప్రపం
చములోను గృహములోను, కుటుంబములోను నీస్థితి భార
రహితముగా నిర్బంధరహితముగా నుండునుగాక! నీవీమాయ
నంతను, దృశ్యప్రపంచము నంతను విషయముల నన్నిటిని
చూచుచు నసంగుడవగుదువు గాక! యదార్థతత్త్వమును, పరి
పూర్ణ సత్యమును గ్రహించినపుడే యీస్వేచ్ఛయు నీజ్ఞాన
మును కలుగగలవు. నీబ్రహ్మత్వమును గ్రహించుచో గ్రహ
తారకములుకూడ నీయాజ్ఞకు బద్ధములుకాగలవు. నీవుదీనిని
గ్రహించుచో యీవిశ్వమంతటికిని కూడ నధిపతివి కాగలవు.
నీవు దీనిని గ్రహించుచో నీవ్యవహారములన్నియు నీవ్యాపా
రము లన్నియు వాటంతటవియే చక్కబడగలవు. అప్పుడు
జయము నిన్నుకోరికే ప్రాకులాడును గాని నీవు జయముకొర
కెంతమాత్రమును ప్రార్థింపనక్కరలేదు. ఈవిశ్వమంతయు
నీకు బానిస యగును. నీకు సర్వసౌభాగ్యములును చేకూరును.

పాపము—దానియుత్పత్తి

వేదాంతోపదేశము లనర్థదాయకములుగా నున్నవని
కొందరు వాకొనుచుండుట నేనువింటిని. హిందువుల వేదాంత

మిది యేమైనచో హిందూదేశము రాజకీయముగా నధోగతి పాలగుటకు గారణములు తేటతెల్లమగుచున్నవని కొందరను చున్నారు. ఇదియే భారతదేశమునకు స్వదేశమైనచో యీ వేదాంతమే ప్రపంచమతము లన్నింటికిని మిన్నయైనచో నేడు భారతదేశమింత యంధకారకూపమున నేలపడి యుండవలెను? క్రైస్తవమతము నవలంబించిన దేశము లన్నియు నేడు మహోన్నతదశ ననుభవించుచున్నవి? అని మరియొకరు ప్రశ్నించుచున్నారు.

ఈ ప్రశ్నకిప్పుడు సమాధానముల నిచ్చుచో నసలు విషయమును మనమీ సాయంకాలము విడిచిపెట్టవలసి యుండును. మరియొక యుపన్యాసములో నీవిషయములన్నియు సభ్యులను దృగ్భ్రమ నొందించునట్లు సమాధానములతో చర్చింప బడును.

మహమ్మదీయుల మతగ్రంథమైన అల్కొరాను అను పుస్తకములో నొకచోట యిట్లు వ్రాయబడెను. "మీరు దుష్టబుద్ధులను అపవిత్ర జీవితమును చేబట్టవచ్చును. త్రాగుడ, విషయభోగములు మొదలగు వానిలో మగ్నమై పోవచ్చును. అప్పుడు మీ స్వనాశమును మీరే తెచ్చిపెట్టుకొందురు."

ఒకనాడొక మహమ్మదీయుడు తనివితీర త్రాగుచు తుచ్ఛశరీర సుఖములందు మునిగి తేలుచు మైమరచియుండ

నొక మహాత్ముని సూత్రపాఠకుఁడు వచ్చి యాతనిని మందలిం చెను. అతఁడు మనోనిరర్థకమైన ప్రవృత్తులఁ గడంగి యాత్మ నాశమును దెచ్చుకొనుచున్నాఁడని చివాట్లు పెట్టెను. యాత్రాగు బోతు వెంటనే తన సుప్రవక్తయైన మహాత్ముఁడు వ్రాసిన సూత్రములోని మొదటిభాగమును వప్పచెప్పెను. "మీరు మీ యిష్టమువచ్చినట్లు సాగిరి సంకుచితము కావద్దు.." అని కలదు. మునసోము, మునికొఁగాను దీనిని వ్రాసి యున్నా దని యాతఁడు చెప్పెను.

అప్పుడా మనోబోధకుఁడా యాత్రాగుబోతుతో నిట్లనెను. "సోదరా నీవనుకొన్నట్లే నాగపోవలదు. దానితరువాతనున్న పంక్తినిగూడ చదువవలెను" నీవు నీస్వనాశమును దెచ్చి పెట్టుకొందువు అని రెండవభాగములో లేదా? దానిని నీవేల విడిచిపెట్టెదవు? "ఇట్లాగ్రంథములోనున్నట్లు గాక నడచి ఆచరింప గలవాఁడీ ప్రపంచములో నెవ్వఁడును లేఁడు. కనుక నన్ని భాగములను మాత్రమే యాచరింపవలెను. కొందరు కొం చెము మాత్రమే సదాచరణను దీపింపఁ జేయగలరు. మరికొంద రెక్కువ భాగము నాచరింపవచ్చును. అట్లేకాని సంపూర్ణ ముగా బ్రతివిషయము నాచరింపఁగలవారెవ్వరు నుండఁజాలరు. ఈసూత్రమునంతను బూర్తిగా చూడకుండ నీవు నన్ను బాధిం చెదవు. ఇందులోని మొదటిభాగములోనె నన్నాపవద్దు" అని యాత్రాగుబోతు మారుపలికెను.

చూచితిగా! ఆత్మానుభోతుయొక్క కర్మమునుగాని వేదాంతమునుగాని మీరవలంబింప రాదనియే రాముడు మీకుపదేశించుచున్నాడు. ఆసూత్రమునంతను పూర్తిగాచదివి దానిసారాంశమును గ్రహింపవలెనేగాని యర్థోక్తిలో నాగిపోవుటాత్మహత్యయే యగుచున్నది.

ఒకప్పుడు రాముని సన్నిధిని ఒక బంగారు గడియారముండెడిది. ఆగడియారపుగోలుసుకు వ్రేలాడుచు విలాసార్థముగా నొక చిన్నగడియారముండెను. అదితిరుగునది కాదు. కాని దాని ముండ్లను మనము త్రిప్పుటచే నదెప్పుడు నొక్కగంట కొట్టుచుండును. ఎప్పుడు నొంటిగంటేకాని దానికి ద్వైతము లేదు. నీవొక్కడవే కాని యనేకముకావు. నీవే బ్రహ్మము. దేశకాలములకు కార్యకారణములకు నుదాసీనుడవై యుండుటే నీధర్మము. ఈయన్నింటిని పాలించవలసినవాడవు నీవే కాని నీపైనవి యాజమాన్యమువహింపరాదు. అవి నీస్వేకపోల కల్పితములు గాని వేరొండుకాదు. రెండు, మూడు అనునవి అయదార్థములు. ఈయొక్కటి కాలపాశమున కతీతమైనది.

పరిశ్న:—గృహస్థు బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందగలడా?

ఈపరిశ్నకిప్పుడు సమాధానమీయక ప్రస్తుతవిషయమును ముచ్చటింపవలసినదని యొకరనిరి. రాముని కన్నివిషయములును స్వంతములే! ఈవిషయమునుగురించి మీరు

పూర్తిగా విడువలేని మీకు శుభము చేకూరగలదు. కొన్ని విషయము లిప్పుడు మొదలుపెట్టుట మీకు విరుద్ధము కాన్పించవచ్చును. మీ దేశాచారముల కది వ్యతిరేకమావచ్చును. కాని రాముడిట్టి యాచారములను లెక్కగొనడు. ఈయాచారములకన్న రాముడు మిమ్మే యెక్కువ గౌరవించును. ఈప్రశ్నకు వేదాంతమిట్లు సమాధానమిచ్చుచున్నది. "రోగికే యౌషధము ప్రయోగింపబడుచున్న ఆరోగ్యవంతున కౌషధమే యక్కరలేదు. విషయములం దెక్కువగా మున్గియనేక దుఃఖపరంపరలకును, ఆపదలకును పాల్పడువానికిది ముఖ్యావసరమని వేరుగ చెప్పవలెనా? యథాన్యాయముగా గృహస్థాశ్రమమును నడుపువాడు బ్రహ్మచారికన్న సులువుగా బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందగలడు. కాని యతడాయాశ్రమమును తిన్నగా నడుపజాలనిచో బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందజాలక పోవుటే కాక నంతకంతకధః పతితుడగుచుండును. భార్యాభర్తల యదార్థసంబంధమును నిర్లక్ష్యము చేయుటచేతనే దుఃఖపరంపరలు మానవులను పీల్చివేయుచున్నవి. ఇంత ప్రాముఖ్యమైన విషయము మనమేల విడిచిపెట్టవలెను? వివాహమునకు తగిన సన్నాహములను గురించి మనమిప్పుడు విచారింపజాలము. ఈయుత్కృష్టవిషయమును మరియొకయుపన్యాసములో ముచ్చటించెదను.

రాముని (రామతీర్థ) వివాహమైనతరువాత భార్యా భర్తలు రెండేండ్లు ప్రత్యేకజీవనము గడిపిరి ఇది కల్పము కాదు. యదార్థము. వివాహమనర్థదాయకము కానేరదు. కాని గృహస్థాశ్రమమును నడపుటలోన జాగ్రతయు దుర్బలత్వమును గొరబడినపుడే మహానర్థములు సంభవించు చున్నవి. భయము. విషయములందు వ్యసనులగుట, రూపము లలో చిక్కువడుట, "నేను శరీరమును; నా భార్య శరీరము; ఒకరిపైనొకరు నధిపతులు; భార్యభర్త లు" యను నిట్టివిపరీత నికృష్టభావములు ప్రపన్నములైనపుడు వివాహమాత్మ నాశనమునకు దారిచూపును. ఇట్టిపరిస్థితులలో బ్రహ్మజ్ఞాన మెన్నటికిని చేకూరదు.

పెనిలోపి యను నొకగ్రీసుదేశపు స్త్రీగలదు. ఆమె కష్టించి కొంతకాలములో తయారుచేసిన వస్త్రమును మరి కొంతసేపటికి విప్పివేయుచుండెడిది. ఈవిధముగా వస్త్రము తయారగుట గగనకుసుమముగాదా? తనుకష్టపడి సాధించిన దానిని త్రుటికాలములో నాశనముజేయు వాడభివృద్ధినెట్లు పొందగలడు? వేదాంతము సంపూర్ణ జనసత్త్వములను సంపాదింప మనియు. పవిత్రప్రేమతో నోలలాడవలెననియు, ప్రేమ యని పిలువబడునట్టి స్వచ్ఛశరీర మురికెములనువీడి తుంగో త్తుంగ ప్రేమతరంగముల నాలింగన మొనర్పవలెననియు నిర్భయముగా బోధించుచున్నది. భర్తకాని, భార్యకాని

శరీరమాత్రులుగనే కాన్పింతురేని యభివృద్ధి కిచ్చుట తావులేదు. అట్లయినచో ప్రజలు వివాహమాడకూడదా? యని మీరడగవచ్చును. వివాహమనర్థముకాదని యిదివరకే చెప్పియుంటిని. వివాహముయొక్క ప్రయోజనము మారి పోవలెను. వివాహము మిమ్ముద్ధరించుట కొకసాధనమని మీరుగుర్తెరింగినపుడే యదిమీకు సహాయకారికాగలదు; వివాహము కామసంతృప్తికొఱకేర్పడిన బానిసత్వమేయగుచో నీవు తృష్ణ తీర్చుకొనినకొలదియు నీదాస్యము ద్విగుణమగుచు నిన్నధోగతి కీడ్చుకొని పోవుచుండును.

మతప్రవక్తలు స్త్రీ 'నరకద్వారము' అని తరుచు చెప్పుచుందురు. రాముడు (రామతీర్థ) దీనిని అంగీకరింపజాలడు. ఒకడు వీథిగుండపోవుచు [అతని జేబులో నొకసారాబుడ్డి గలదు.] నొక మతబోధకుని కలుసుకొని జయిలుమార్గ మేది యని ప్రశ్నించెను. అతడు జయిలును చూడవలెనని యభిలషించుచుండెను. ఆమతబోధకుని చేతిలో నొకబెత్తముండెను. అతడు దానితో సారాబుడ్డినిచూపి "యిదియే జయిలుకు మార్గము; దగ్గరత్రోవ; ఇదినిన్ను తప్పక నచ్చటికి గొనిపోగలదు" అని చెప్పెను. స్త్రీనిగురించి యిట్లే చెప్పుచుందురు. ఈప్రపంచమొక పెద్దజయిలు. ప్రస్తుత వివాహపద్ధతులు మనల నచ్చటకే తోడ్కొని పోవుచున్నవి. స్త్రీపురుషులొకరి నొకరధోగతికి గొనిపోవువారలే యగుచో వేదమును సృజిం

చిన ఆభగవంతుడే స్త్రీనన్వేషింపమని పురుషుని హృదయ
ఫలకమందు మరియొక వేదము (సత్యము) నేల సృష్టించి
నాడు? ఇవి పరస్పర విరుద్ధములు. ఈబంధమునకొక యంత
రార్థమున్నది. ఈబంధమును నరకరూపముగా మార్చుచున్న
దజ్ఞానమే కాని మరియొకటికాదు. మన మీయజ్ఞానమును
గర్హింపవలెనే కాని వివాహబంధ మెంతమాత్రమును
దూష్యముకాదు. ఈయజ్ఞానమును పోగొట్టుటెట్లు! ఇచ్చట
నొక సున్నయున్నది. దీని నొక దశాంశచుక్కకు కుడిప్రక్క
జేర్చినయెడల దానివిలువ హెచ్చుచున్నది. సున్నకు స్వతః
విలువలేదు. కాని దానికి మనమిచ్చు స్థానమునుబట్టి విలువ
యేర్పడుచున్నది, కనుక నీవిషయములో మీరుంచు స్థానమే
మీభావమే ప్రధానము. పురుషుడు తన భార్యతో నానం
దము నేల పొందుచున్నాడు? దీనిని మనము పరీక్షించినగాని
యీసమస్య విడిపడజాలదు. ఈయానందము, యీసౌఖ్యమే
మానవులను బానిసగా తయారుచేయుచున్నది. ట్రోజ
ను యుద్ధము దీనికి సాక్ష్యము నిచ్చుచున్నది. ఒకకన్యనాయిక
యగుటకును మరియొకతె కాకపోవుటకు నిదియే కారణము.
ఈవిషయానంద మొక్క స్త్రీనుండియే కలుగుచున్నదనుకొనుట
కేవలము పొరపాటు; ఈమర్మమును మనము తెలిసికొన
వలెను. ఆమెలోగాని, యామెశరీరములోగాని యానందము
లేదు. ఆనందమంతయు మనము ప్రేమించు వస్తువులోనేయు

న్నదా? అట్లయినచో భార్యాభర్తలిరువురు నెల్లపుడు నొకరి కొకరానందమును గూర్పగలుగుచున్నారా? ఇట్లెప్పుడును జరుగుటలేదు. నీవొకసారి విషయసౌఖ్యము ననుభవించిన తరువాత నెట్టిస్థితిలో నున్నావు? నీకిక దానివలన నానందము కాన్పించుటలేదు. నీలో పుంస్త్వము లేనపుడామె నీకానంద మును చేకూర్పగలుగుచున్నదా? నీభార్య రోగపీడితురాలై నపుడు, ఆమె యవిశ్వాసురాలైనపుడు లేక నీవస్వస్థత జెందినపుడామెయందు నీకానందమేమి కాన్పించుచున్నది? ఇక్కడ నిద్దరు ప్రత్యేకవ్యక్తులున్నారు. ద్వంద్వము ద్యోతక మగుచున్నది. ఈద్వంద్వము లేనప్పుడు సంపూర్ణసామ రస్యము కుదురుచున్నది. అప్పుడేకత్వమేకాని యనేకత్వ ముండనేరదు. అప్పుడు సంభవించుస్థితిని వర్ణింపదరముకాదు. అది యనిర్వచనీయము; శరీరము శరముకాదు. ఈప్రపం చము ప్రపంచముకాదు. స్వర్గము! ఐక్యత! స్వేచ్ఛ! నిర్భ యత్వము! ద్వైతము పోయినది. అద్వైతము యేకత్వము సిద్ధించినది. ప్రపంచము, దేహము మొదలగునవి సంపూర్ణ ముగా నశించినవి. భ్రమ తొలంగి పోయినది. నేను శరీర మునుకాను. ఆమెయు శరీరముకాదు. నేనీప్రపంచమునకు, శరీరమునకు, మనస్సునకు నతీతుడను. నాస్వర్గము నాకు మరల లభించినది. పరమావధి ప్రాప్తించినది. అవస్థల కతీతుడ నైతిని. వీరభావనేమి? నీలో నున్నకామ సర్వావస్థలయందు

కశక్తి యంతర్హితముగా నున్నది. నీవప్పుడు వచ్చిదా దమేయుసి వేదాంతము చెప్పుమన్నది. "తత్త్వమసి" అనం ము; నిర్భయత్వము, సృజనశక్తి, బ్రహ్మత్వము, ఇదియే యదార్థమైన సహజాత్మ. అప్పుడు 'ఇతడు భగవంతుని పుత్రుడు' అని పిలుతురు. భార్యాభర్తలు యదార్థమైన గాలసూత్రముసందు లీనమగుచో సర్వస్వము నందులో శ్యమైపోవును. ప్రపంచమంతయు నదృశ్యమగును. ఆత్మ యస్తమును మింగివేయును. కులములు, వర్ణములు, సిద్ధాం ములు మాయమగును. బియ్యము పచనమగునపుడు మ్యముకు మృత్యువే తటస్థించుచున్నది. కాని యా మృ త్యువుననే బియ్యము పచన మగుచున్నవి. ఆత్మ వానిని వేయుచున్నది. ఆత్మయొక్క సృజనశక్తి చేతనే యిది భవమగుచున్నది. అజ్ఞాని బాహ్యమునే పాటించును. ర మురిపెములకే దాసుడగును. ఆతడాత్మను గోల్పోయి హ్య చిహ్నములను వరించును.

అడవిలో నొకచోట యొకనికొక పుస్తకము కాన్పిం ను. ఇంతలో నొక మెరుపుతీగె కాన్పించును. అతడా స్తకమే మెరుపుతీగెకు గారణమని యజ్ఞానముచే భావిం ను. ఆరెండు నొక్కసారి కాన్పించెను. గనుక దీనికది రణమని యత డనుకొనును. యదార్థ మాతనికి గోచర గుటలేదు. మానవుడు సంయోగమువలన నానందము

ననుభవించుచున్నారు. కాని యీ యానందము పురుషుని వలనగాని స్త్రీవలనగాని కలుగుటలేదు. వారిలోనున్న దివ్యత్వమే దానికి గారణమయి యుండ నతడది మానవ స్వభావమని భ్రమపడుచున్నాడు.

ఈ సత్యము నీకేమిబోధించుచున్నది? నీవు నీమనస్సు నింద్రియ భోగములనుండియు, విషయములనుండియు మరలించి మహాశక్తి, యనూనసత్త్వము, నిజాత్మయగు బ్రహ్మానందమున నిలిపినచో నీవిక నల్పమనస్కుడవై యుండనక్కర లేదు. అది యదృశ్యమైపోవును. ఈదివ్యసూత్రమే భాస్కరుడు, చంద్రుడు, శక్తి, అనంతుడు, దేశ, కాలకార్య కారణముల కతీతము. ఇదియొక మహాసముద్రము. వస్తువులన్నియు నందులోని కెరటములు, తరంగములు, బుడగలు వంటివి. యథార్థమైన మూలసూత్రమునకు, బాహ్యరూపములు. మీశరీరములు బుద్బుదములు; చిన్న కెరటములు. నీరే యీభేదములకు కారణము. ఒకకుర్రవాడు నదికేసి చూచుచు "ఇదిగో! ఒక యల యిటు వచ్చుచున్నది" అని చెప్పెను. ఇక్కడ నీరదివరకేయున్నది. కాని బాహ్యస్థితికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చుచున్నాము. "నేను నీకొక కెరటమును చూపెదను." నదిని చూపెదను అని మనమనుటలేదు. అట్లే ఒక్క యఖండ బ్రహ్మమే సత్యము. 'సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ' సూర్యుడు, చంద్రుడు, వస్తువులు, కెరటములు మొ

దలగునవన్నియు మన చిత్తమును సంస్పర్శనములు చేరు చున్నవి. 'నేను' 'నీవు' అను నవేకత్వమును కూడనప్పుడే కల్పించుకొనుచున్నాము. ఈర్ష్యగా శరీరములు కలయుచు న్నవి. కెరటములు గూడ విడిపి తారాడుచున్నవి. వస్తువులు కలుసుకొనునంతమాత్రమున నానందము కలుగుటలేదు. కెరటములు లేనప్పుడు నాపివెంకనస్య నీరులో స్మ స్థిరమగుచున్నది. ఇదియే ప్రాపంచిక సుఖము గాకున్నది. ఒక గారడీవాని ఘోటకు, రాత్రి వానికి బోధింపవలసి వచ్చెను. ఒక యుంగరము తెచ్చి "యిదిగో బంగారము" అని చెప్పబడెను. ఆకుర్రవాడు "బంగారమునకు నామరూపమా?" అని యడిగెను. కాదని ఆగురుడు "నాయనా! కాదు. ఇక బంగారమున నేమి? స్వర్ణత్వము బంగారమా? అదియును గాదు; ఆభావమును తెలుపుట యెట్లు? మరియొక బంగారపు వస్తువు చూపించెను. అప్పుడు భావమతనికి స్ఫురించెను.

ఒకనాడు బర్బలు తమకళ్ళను ప్రాముఖ్యముగా నుందురా లేక కళ్ళనుపయోగించని సాధనములగువారె ఎక్కువగనుందురా? యని రాజున ప్రశ్నించెను. కొంతచర్చ జరిగినతరువాత రుజువుకావలసివచ్చెను. రాజు కొద్దిమంది మాత్రమే యంధులని యనుకొనెను. అతడొక గుడ్డను తలకు జుట్టి "యిదియేమి" యని యొకని బ్రశ్నించెను. "తలపాగ"

యని వెంటనే సమాధానము వచ్చెను. అతడు దానిని విప్పి వేసి భుజములపై వేసికొని "యిదియేమిటి" అని మరల ప్రశ్నింపగా 'అది శాలువ' యనిరి అతడు దానిని మొలకు జుట్టి యిది యేమిటని మరల ప్రశ్నింపగా గావంచ యనివారు చెప్పిరి. "ఆహా! అందరును గ్రుడ్డివారే! అది యిదేమియు గాదు. అది వస్త్రము. మీ పేరుల చేతను, రూపముల చేతను వస్త్రము మరుగుపడిపోయెను" అని యాతడనెను.

ఆత్మసాక్షాత్కారమును గ్రహింతురు గాక! ఆకారమును చూచుటకు నీవు దానిని విడగొట్టనక్కరలేదు. పురుషుడు స్త్రీ అలలు, తరంగములు, వస్త్రము, బంగారము మొదలగువానినిగూర్చి యోచించునప్పుడు మనకు వాని వెనుకనున్న సత్యము జ్ఞప్తికివచ్చుటలేదు. వివాహము మతమునకు విరుద్ధము కాదు. యదార్థమైన ఆత్మయేది? ఆనందముయొక్క యదార్థస్థితి యేది? అని మనము విచారింపవలెను. బ్రహ్మజ్ఞానాభిలాషివై యదార్థానందము, సత్యము, మూలసిద్ధాంతములు మొదలగువానినిగురించి నిరంతర ధ్యానము చేయుచుండుము. పురుషుడు, తలపాగ, శాలువ మొదలగు బాహ్యమైన పోలికను మరచిపోయి ధ్యానింపుము; సత్యమందు మగ్నమగుము; పాశములకు మూలకారణమైనవాని నడంచి వేయుము.

ఓం! ఓం! 'తత్త్వమసి' 'నేను బ్రహ్మము' దీని మీరు రుజువు చేసికొనవచ్చును. "బ్రహ్మమే" నానిజతత్త్వమా?"

అట్లయినచో నీప్రపంచ మొక చిన్న కెరటమువంటిది. నేను నాకొరకేల పరితపించవలెను? ప్రచండమార్తాండ దీప్తిలో విద్యుద్దీపము కాన్పించునా? అది చీకటిలోనే కాంతినిచ్చుచున్నది. నీవు క్రమముగా దినకరప్రభను జేరుచో నీవ యానందము దీపమువలె నిర్వీర్యమైపోవును. గర్జించుట, దూరుట యస్వాభావిక ములగుచున్నవి. నీవు దీని నణచి వేయజాలవు. కాని నీవు దీనిని దాటి పైకిపోవుటే నీవిధి. సోదరా! నీవీ సాధనము నుపయోగించుకొని యుత్తీర్ణుడవు గావలెను

ఈప్రపంచ మొక యద్భుతము. ఇక నెట్టి యద్భుతములు నవసరములేదు. పాపములకెల్ల మూలకారణమైన దానినుండియే నీవు భయపడవలెను; తొలగవలెను; ఆత్మజ్ఞానముచేతనే యిది తొలగిపోవుచున్నది. పవిత్రతను గ్రహించుము. పవిత్రుడవుకమ్ము. ఇంతకన్న వేరొక మతము తమకు బోధించుట అసహజము. "నీవు నావద్దకు రావచ్చును; రాకపోవచ్చును అయినను నీవునాలోనే యున్నావు. నీవు సమీపములోనే యుండవచ్చును లేదా దూరములో నుండవచ్చును. నీవెక్కడనున్నను నాలోనేయున్నావు. నాలోనే తిరుగుచున్నావు. నేనే నీవు. నాలో లీనమయి బ్రహ్మానంద సముద్రమగుము నే నెప్పుడును దాతనుకాని యాన్వేషించువాడనుకాను నా స్వభావమునే పంచుకొని యానందము ననుభవింపుము."